

Liedteksten A Nocte Temporis (Alcide) – 4 september 2026

PROLOGUE

CHŒUR DE GUERRIERS et de DIVERS PEUPLES
Ô vous, qui dispensez la gloire !
Déesse des héros, éclatante Victoire,
Accordez-nous votre secours !
Hélas ! nous fuirez-vous toujours ?

UN GUERRIER

En vain la fureur qui nous guide
Nous arme tous contre un roi fortuné.
Malgré tous nos efforts, ce monarque intrépide
De vos lauriers est toujours couronné.

LE CHŒUR

Accordez-nous votre secours !
Hélas ! nous fuirez-vous toujours ?

LE GUERRIER

La déesse descend : implorons sa puissance,
Et par nos chants célébrons sa présence.

LE CHŒUR

Accordez-nous votre secours !
Hélas ! nous fuirez-vous toujours ?

LA VICTOIRE

Peuples, n'espérez pas que votre destin change ;
Il ne m'est pas permis de m'attacher à vous.
L'invincible héros dont vous êtes jaloux
Malgré moi, quand il veut,
à sa suite me range.
En vain à ses désirs je voudrais m'opposer,
Sa prudence me force à les favoriser.

LE GUERRIER

N'emporterons-nous rien qu'une rage inutile ?

PROLOOG

KOOR VAN STRIJDE en van DIVERSE VOLKEREN
Oh, u die roem schenkt!
Godin der helden, glansrijke Victoria,
verleen ons uw bijstand!
Ach! blijft u ons steeds ontlopen?

EEN STRIJDER

Vergeefs leidt woede ons,
wapent ons allen tegen een fortuinlijke koning.
Ondanks al onze inspanningen wordt deze koene
monarch steeds weer met uw lauweren gekroond.

KOOR

Verleen ons uw bijstand!
Ach! Blijft u ons steeds ontlopen?

DE STRIJDER

De godin daalt af: laten we haar macht aanroepen
en met onze gezangen haar aanwezigheid vieren.

KOOR

Verleen ons uw bijstand!
Ach! Blijft u ons steeds ontlopen?

VICTORIA

Volkeren, heb niet de hoop dat uw lot verandert;
Het is mij niet toegestaan mij te beijveren voor u.
De onoverwinnelijke held op wie u jaloers bent, rekent
mij, tegen mijn zin,
wanneer hij dat wenst, tot zijn gevolg.
Ik zou me vergeefs verzetten tegen zijn wensen,
zijn omzichtigheid dwingt mij juist die te begunstigen.

DE STRIJDER

Resteert ons dan niets dan een vruchteloze razernij?

Oh, you who bestow glory!
Goddess of heroes, illustrious Victoria,
grant us your aid!
Alas! Do you continue to elude us?

In vain does fury drive us,
arming us all against a fortunate king.
Despite all our efforts, this bold monarch
is once again crowned with your laurels.

Grant us your aid!
Alas! Do you continue to elude us?

The goddess descends: let us invoke her power
and celebrate her presence with our songs.

Grant us your aid!
Alas! Do you continue to elude us?

Peoples, do not hope that your fate will change;
I am not permitted to strive on your behalf.
The invincible hero whom you envy
counts me, against my will,
whenever he wishes, among his retinue.
I would resist his wishes in vain;
his prudence compels me to favour them.

Are we then left with nothing but fruitless rage?

LA VICTOIRE

Allez, quittez ce temple, où vos vœux empressés
Ne seront jamais exaucés.

LE CHŒUR

Ô Dieux ! où pourrons-nous trouver
un sûr asile ?

LA VICTOIRE

Habitants des climats heureux
Qui du plus grand des rois forment le riche empire,
Venez vous occuper des plaisirs et des jeux
Qu'un parfait bonheur vous inspire.

UN HABITANT des climats heureux

De tous nos ennemis la fureur et les armes
Ne nous font point sentir d'alarmes ;
Nous ne craignons point leurs projets.
Nous pourrions ignorer qu'ils ont rompu la paix ,
Si, pour célébrer nos conquêtes,
Nous n'étions obligés de préparer des fêtes.

UNE BERGÈRE

L'Amour fuit l'horreur de la guerre,
Qui lui ravit ses charmes les plus doux.
Mars l'a chassé du reste de la terre,
Il s'est retiré parmi nous.

LE CHŒUR

L'Amour fuit l'horreur de la guerre,
Qui lui ravit ses charmes les plus doux.
Mars l'a chassé du reste de la terre,
Il s'est retiré parmi nous .J

UNE AUTRE BERGÈRE

Dans nos retraites paisibles
Il établit son empire et sa cour.
Il y blesse chaque jour
Les cœurs les plus insensibles,

VICTORIA

Kom, verlaat deze tempel, waar de wensen waar u voor
ijvert nooit ingewilligd zullen worden.

KOOR

Oh Goden! Waar kunnen we
een veilig toevluchtsoord vinden?

VICTORIA

Bewoners van de gelukkige streken die het welvarende
rijk vormen van de grootste der koningen,
kom u onledig houden met de genoegens en het vermaak
waartoe een volmaakt geluk u aanzet.

EEN BEWONER van de gelukkige streken

De razernij en de wapens van al onze vijanden
zorgen bij ons niet voor gevoelens van onrust;
Wij zijn geenszins beducht voor hun plannen.
We zouden voorbij kunnen gaan aan het feit dat zij de
vrede verbroken hebben, zo wij niet, om onze
overwinningen te vieren, festiviteiten moesten
voorbereiden.

EEN HERDERIN

Amor ontvlucht de gruwel van de oorlog,
die hem zijn prettigste charmes ontnemt.
Mars heeft hem verjaagd uit de rest van de wereld,
Hij heeft zich bij ons teruggetrokken bij ons.

KOOR

Amor ontvlucht de gruwel van de oorlog,
die hem zijn prettigste charmes ontnemt.
Mars heeft hem verjaagd uit de rest van de wereld,
Hij heeft zich teruggetrokken bij ons.

EEN ANDERE HERDERIN

In ons vredige toevluchtsoord
vestigt hij zijn rijk en zijn hof.
Hij verwondt er elke dag
de meest ongevoelige harten,

Come, leave this temple, where the wishes for which you
strive
will never be granted.

Oh Gods! Where can we find
a safe refuge?

Inhabitants of the happy lands that make up
the prosperous realm of the greatest of kings,
come, occupy yourselves with the pleasures and
amusements to which perfect happiness invites you.

The fury and weapons of all our enemies
cause us no feelings of alarm;
we are in no way apprehensive of their designs.
We could overlook the fact that they have broken the
peace, were we not obliged to prepare festivities
to celebrate our victories.

Cupid flees the horrors of war,
which deprive him of his sweetest charms.
Mars has driven him from the rest of the world;
he has withdrawn here among us.

Cupid flees the horrors of war,
which deprive him of his sweetest charms.
Mars has driven him from the rest of the world;
he has withdrawn here among us.

In our peaceful refuge
he establishes his kingdom and his court.
There, every day, he wounds
the most insensible hearts,

Et sa présence rend ces lieux
Mille fois plus charmants
que le séjour des dieux.

UN PÂTRE

Nous jouissons, au milieu de la guerre,
Des biens d'une profonde paix.
Cérès pour nous prodigue ses bienfaits,
Les plus riches moissons brillent sur notre terre.
Nous jouissons, au milieu de la guerre,
Des biens d'une profonde paix.

UN HABITANT des climats heureux
Pour plaire à ce vainqueur que la gloire couronne,
Passons à de plus nobles jeux :
Célébrons le repos que sa valeur nous donne
Par quelque spectacle pompeux.

LE CHŒUR

Pour plaire à ce vainqueur que la gloire couronne,
Passons à de plus nobles jeux :
Célébrons le repos que sa valeur nous donne
Par quelque spectacle pompeux.

FIN DU PROLOGUE

ACTE PREMIER SCÈNE PREMIÈRE

ÏOLE

Quel doit être ton sort, Ïole infortunée ?
À quels pleurs es-tu condamnée,
Esclave d'un guerrier craint de tout l'univers ?
Alcide de mes jours est l'arbitre suprême,
Et l'éclat de mon diadème
Est effacé par la honte des fers.
J'ai vu périr nos chefs et ma famille entière ;
J'ai tout perdu quand j'ai perdu mon père ;
Je vois souffrir mes fidèles sujets ;
Cependant, au milieu de ces tristes objets,
Par une plus prompte défaite,

en zijn aanwezigheid maakt deze oorden
duizendmaal aantrekkelijker
dan het verblijf van de goden.

EEN VEEHOEDER

Wij genieten, midden in de oorlog,
de weldaden van een diepe rust.
Ceres bedeeft ons rijkelijk met haar weldaden,
de rijkste oogsten prijken op onze grond.
Wij genieten, midden in de oorlog,
de weldaden van een diepe rust.

EEN BEWONER van de gelukkige streken
Laten we, om deze overwinnaar, die gekroond wordt
door roem, te behagen, overgaan op nobeler vermaak:
Laten we de rust die zijn koenheid ons schenkt
vieren met een schitterende vertoning.

HET KOOR

Laten we, om deze overwinnaar, die gekroond wordt
door roem, te behagen, overgaan op nobeler vermaak:
Laten we de rust die zijn koenheid ons schenkt
vieren met een schitterende vertoning.

EINDE VAN DE PROLOOG

EERSTE BEDRIJF EERSTE SCÈNE

IOLE

Wat wordt jouw lot, ongelukkige Iole?
Tot welke tranen word jij veroordeeld,
jij, slavin van een strijder die door ieder gevreesd wordt?
Alkeides is de opperste rechter over mijn leven
en de glans van mijn diadeem
is uitgewist door de schande van de slavernij.
Ik heb onze leiders en mijn hele familie zien sneuvelen;
Ik verloor alles toen ik mijn vader verloor;
Ik zie mijn trouwe onderdanen lijden;
En toch, temidden van al die kommer
ben ik, door een nog snellere nederlaag,

and his presence makes these regions
a thousand times more attractive
than the abode of the gods.

In the midst of war,
we enjoy the blessings of profound peace.
Ceres generously bestows her bounty upon us;
the richest harvests adorn our land.
In the midst of war,
we enjoy the blessings of profound peace.

To please this victor, crowned
by glory, let us turn to nobler amusements:
let us celebrate the peace his boldness has given us
with a magnificent spectacle.

To please this victor, crowned
by glory, let us turn to nobler amusements:
let us celebrate the peace his boldness has given us
with a magnificent spectacle.

What will become of you, unhappy Iole?
To what tears are you condemned,
you, slave to a warrior feared by all?
Alcides is the supreme judge of my life,
and the splendour of my diadem
has been erased by the shame of slavery.
I have seen our leaders and my entire family perish;
I lost everything when I lost my father;
I see my faithful subjects suffering;
And yet, amid all this misery,
by an even swifter defeat,

Je suis soumise aux lois d'un plus puissant vainqueur ;
Et l'amour a surpris mon cœur
Avec les traits de Philoctète.

[Je dois le salut de mes jours
À l'ardeur dont ce Dieu m'anime :
Sans ce favorable secours,
De mes douleurs j'eusse été la victime.]

SCÈNE SECONDE

ÆGLÉ

Pour me cacher vos maux
fuyez-vous ma présence ?
M'enviez-vous le bien de
me plaindre avec vous ?

IOLE

L'amitié que le sang a fait naître entre nous,
En doit bannir
un soupçon qui l'offense.

Chère Æglé, jusques à ce jour,
Mon cœur pour vous fut toujours sans mystère ;
Vous savez mes malheurs, vous savez mon amour ;
Quel secret aurais-je à vous faire ?

ÆGLÉ

La perte d'Eurytus, dont vous tenez le jour,
Sous un joug étranger
fait gémir l'Oechalie .

IOLE

Ne verrai-je jamais sa splendeur rétablie ?
Ne verrai-je jamais couronner mon amour ?
Le Ciel permettra-t-il que le prince que j'aime,
Maître enfin de son sort... Mais le voici lui-même.

SCÈNE TROISIÈME

onderworpen aan de wetten van een machtiger winnaar;
en Amor heeft mijn hart overrompeld
met de gelaatsrekken van Philoktetes

Het behoud van mijn leven heb ik te danken
aan de liefdesvlam waarmee die god mij bezielt:
zonder die gelukkige bijstand
was ik slachtoffer geworden van mijn smarten.

TWEEDE SCÈNE

AGLAEA

Vermijd u mij om uw lijden
voor mij te verbergen?
Misgunt u mij het genoeg
mij samen met u te beklagen?

IOLE

De vriendschap die de geest tussen ons heeft doen
ontstaan moet iedere vermoeden
dat daar afbreuk aan doet, verbannen.

Lieve Aglaea, tot op heden
was mijn hart altijd vrij van geheimen voor u;
U kent mijn tegenslagen, u kent mijn liefde;
Wat voor geheim zou ik voor u hebben?

AGLAEA

Het verlies van Eurytus, van wie u het leven kreeg,
Laat Oechalia zuchten
onder het juk van een ander land.

IOLE

Zal ik nooit zien dat haar luister hersteld is?
Zal ik nooit zien dat mijn liefde bekroond wordt?
Zal de hemel toestaan dat de prins die ik bemin,
als hij eindelijk baas is over zijn eigen lot... maar hier is hij
zelf.

DERDE SCÈNE

I have been subjected to the laws of a mightier victor;
and Cupid has stormed my heart
with the features of Philoctetes.

I owe the preservation of my life
to the flame of love with which that god inspires me:
without that happy aid,
I would have fallen victim to my sorrows.

Are you avoiding me
in order to hide your suffering from me?
Do you begrudge me the pleasure
of sharing your grief with you?

The friendship that has united our hearts
must banish every suspicion
that could diminish it.

Dear Aglaea, until now
my heart has always been free of secrets from you;
You know my misfortunes, you know my love;
What secret could I possibly keep from you?

The loss of Eurytus, to whom you owe your life,
has left Oechalia sighing
beneath the yoke of another land.

Shall I never see its splendour restored?
Shall I never see my love crowned?
Will Heaven allow the prince whom I love,
when at last he is master of his own destiny...
but here he is himself.

PHILOCTÈTE

Princesse, les destins se déclarent pour nous.
Déjanire en ces lieux vient trouver son époux.
Le sang, qui pour moi l'intéresse,
L'obligera de servir ma tendresse.
Alcide, par ses soins
propice à mes soupirs,
Par un heureux hymen comblera mes désirs :
Ce héros vous rendra
la paix et votre empire.

IOLE

C'est à ce bien seul que j'aspire,
Moins pour tenir encor mes peuples sous ma loi
Que pour vous voir sur le trône avec moi.

PHILOCTÈTE

Quel soin, quel important service
M'acquittera jamais de ce que je vous doi ?

IOLE

Je ne veux, pour tout sacrifice,
Qu'un tendre amour,
qu'une constante foi.

PHILOCTÈTE

Ah ! croyez-en le serment que j'en fais :
Mon ardeur est pure et fidèle,
Et ne mourra jamais.

IOLE

Non, rien ne peut éteindre désormais
Une flamme si belle :
Elle est pure et fidèle,
Et ne mourra jamais.

IOLE et PHILOCTÈTE, ensemble

Non, rien ne peut éteindre désormais
Une flamme si belle :
Elle est pure et fidèle,
Et ne mourra jamais.]

PHILOKTETES

Prinses, het lot is ons welgezind.
Deianira komt haar echtgenoot hier opzoeken.
Haar gemoedstoestand, die voor mij van belang is,
zal ervoor zorgen dat mijn liefde gediend wordt.
Alkeides, zal door haar toedoen,
ten gunste van mijn verlangens,
door een gelukkig huwelijk mijn wensen vervullen:
Die held zal u weer vrede schenken
en uw rijk teruggeven.

IOLE

Dat is het enige waar ik naar streef,
niet zozeer om mijn volk weer onder mijn heerschappij te
hebben, maar om u samen met mij op de troon te zien.

PHILOKTETES

Met welke toewijding, welke belangrijke dienst
kan ik ooit terugbetalen wat ik u verschuldigd ben?

IOLE

Ik wil, als offer,
niets meer dan een tedere liefde,
een vaste trouw.

PHILOKTETES

Ach! Hecht geloof aan de eed die ik daarover afleg:
Mijn liefde is zuiver en trouw
en zal nimmer ophouden.

IOLE

Nee, niets kan voortaan
een zo mooi liefdesvuur doven;
Dit vuur is zuiver en trouw
en zal nooit doven.

IOLE en PHILOKTETES, samen

Nee, niets kan voortaan
een zo mooi liefdesvuur doven;
Dit vuur is zuiver en trouw
en zal nooit doven.

Princess, fortune is smiling upon us.

Deianira has come here to seek her husband.

Her state of mind, which is important to me,
will serve my love.

Alcides, through her intervention, will fulfil my wishes
and, by means of a happy marriage,
grant my desires:

that hero will restore peace to you
and return your kingdom to you.

That is all I strive for,

not so much to have my people once again under my rule,
as to see you seated beside me upon the throne.

With what devotion, what important service
could I ever repay what I owe you?

As my only recompense,

I ask for nothing more than tender love
and steadfast fidelity.

Ah! Believe the oath I swear to you:

My love is pure and faithful
and shall never cease.

No, nothing can henceforth

extinguish so beautiful a flame of love;

This flame is pure and faithful
and shall never die.

No, nothing can henceforth

extinguish so beautiful a flame of love;

This flame is pure and faithful
and shall never die.

SCÈNE QUATRIÈME

ALCIDE

Prince, allez ordonner les apprêts d'une fête
Qu'à l'honneur de Junon je prétends célébrer.
Ne perdez point de temps, allez tout préparer,
Tandis qu'un autre soin dans ce palais m'arrête .

SCÈNE CINQUIÈME

ALCIDE

Princesse, ma vengeance a fait couler vos pleurs ;
Votre père est tombé sous l'effort de mes armes ;
Je viens avec éclat
réparer vos malheurs,
Et tarir pour jamais la source de vos larmes.
Régnez sur vos états, et régnez sur mon cœur :
L'amour sous votre empire a mis votre vainqueur.

ÏOLE

Ciel !

ALCIDE

Vainement j'ai voulu me contraindre ;
Ma douleur me force à me plaindre.

ÏOLE

Que je sens de trouble et d'effroi !
Hélas ! Seigneur, qu'attendez-vous de moi ?
Songez-vous qui je suis ? Songez-vous qui vous êtes ?
Avez-vous oublié les pertes que j'ai faites ?

ALCIDE

Je m'en souviens sans cesse, et par ce souvenir,
Je m'irrite contre moi-même.
De mes exploits je voudrais me punir,
Et je hais ma valeur suprême.
Mais bannissons ces funestes objets :
Que les nœuds de l'hymen forment ceux de la paix,

VIERDE SCÈNE

ALKEIDES

Prins, ga de voorbereidingen regelen van een feest
dat ik wil gaan vieren, ter ere van Juno.
Laat geen tijd verloren gaan, ga alles voorbereiden,
terwijl een andere beslommering mij in dit paleis houdt.

VIJFDE SCÈNE

ALKEIDES

Prinses, mijn wraak heeft uw tranen doen vloeien;
Uw vader is gevallen door toedoen van mijn wapens;
Ik kom uw tegenspoed
met glans goedmaken
en voor altijd de bron van uw tranen droogleggen.
Heers over uw gebieden en heers over mijn hart:
Amor heeft uw overwinnaar onder uw gezag gebracht.

IOLE

Hemel!

ALKEIDES

Vergeefs heb ik me willen inhouden;
mijn leed dwingt mij te klagen.

IOLE

Wat een verwarring en ontzetting voel ik!
Helaas! Heer, wat verwacht u van mij?
Bedenkt u wel wie ik ben? En wie u bent?
Bent u de verliezen vergeten die ik geleden heb?

ALKEIDES

Ik denk daar onophoudelijk aan en door die herinnering
raak ik vertoornd op mijzelf.
Ik zou mezelf willen straffen voor mijn heldendaden,
en ik haat mijn grote krijgsmoed.
Maar laten we die noodlottige zaken weg laten:

Prince, see to the preparations for a festival
that I wish to celebrate in honour of Juno.
Waste no time; go and make all the preparations,
while another matter keeps me here in this palace.

Princess, my vengeance has made your tears flow;
Your father fell by the hand of my weapons;
I have come to make amends
for your misfortunes with splendour
and to dry up the source of your tears forever.
Rule over your lands and rule over my heart:
Cupid has placed your conqueror under your command.

Heavens!

In vain have I tried to restrain myself;
my suffering compels me to complain.

What confusion and terror I feel!
Alas, my lord, what do you expect of me?
Do you remember who I am? And who you are?
Have you forgotten the losses I have suffered?

I think of them incessantly, and that remembrance
makes me angry with myself.
I would punish myself for my heroic deeds,
and I hate my great martial valour.
But let us put those fatal matters aside:
Let marriage bonds become the bonds of peace;

Que votre main soit le prix de ma flamme.

IOLE

Ah ! que prétendez-vous ?

Pensez-vous que mon âme se détermine à votre gré ?

ALCIDE

Alcide en vain n'a jamais soupiré :

Mes soins triompheront de votre indifférence.

Cependant, je veux qu'en ces lieux

Un parfait bonheur recommence.]

En ma faveur, le souverain des dieux

Sur vos sujets versera l'abondance .

Leur repos désormais me devient précieux ,

Contre tout l'univers j'entreprends leur défense,

Trop heureux de plaire à vos yeux

En vous sacrifiant mes jours et ma puissance.

[Vous, Peuples que le droit des armes

A livrés aux horreurs de la captivité,

Venez, quittez vos fers, et jouissez des charmes

D'une nouvelle liberté.]

SCÈNE SIXIÈME

CHŒUR DES PEUPLES d'Oechalie

Quittons nos fers, et jouissons des charmes

D'une nouvelle liberté.

UN HABITANT d'Oechalie

Le fils du dieu qui lance le tonnerre

Cesse aujourd'hui de nous faire la guerre ;

Revenez, doux plaisirs qu'il avait écartés :

IOle vous redonne à cette heureuse terre

En chargeant son vainqueur des fers qu'elle a portés.

L'HABITANT d'Oechalie

Que leurs flammes soient mutuelles !

Tout conspire à lier leurs cœurs :

Alcide est le roi des vainqueurs,

Laat huwelijksbanden de banden vormen van de vrede,
laat uw hand de beloning zijn van mijn liefde.

IOLE

Ach! Wat bedoelt u?

Denkt u dat mijn hart zich plooit naar uw wens?

ALKEIDES

Alkeides heeft nooit vruchteloos begeerd:

Mijn attenties zullen uw onverschilligheid overwinnen.

In de tussentijd wil ik dat in deze oorden

een volmaakt geluk terugkeert.

Ter wille van mij zal de hoogste der goden

over uw onderdanen welvaart uitgieten.

Hun rust is mij voortaan veel waard.

Ik neem hun verdediging op tegen de hele wereld,

dolgelukkig dat ik in uw ogen aangenaam kan zijn,

door voor u mijn leven en mijn macht op te offeren.

U, mensen door het recht van de wapens

overgeleverd aan de verschrikkingen van een

gevangenschap, Kom, leg uw ketenen af en geniet van de

bekoorlijkheden van een nieuwe vrijheid.

ZESDE SCÈNE

KOOR VAN DE INWONERS van Oechalia

Laten we onze ketenen afleggen en genieten van de

bekoorlijkheden van een nieuwe vrijheid.

EEN INWONER van Oechalia

De zoon van de god die de donder werpt

beëindigt vandaag de strijd tegen ons;

Keer terug, zoete genoegens die hij had weggenomen:

IOle geeft jullie terug aan dit gelukkige land, door haar

overwinnaar de ketenen, die zij droeg, op te leggen.

INWONER van Oechalia

Dat hun liefdesgevoelens wederzijds mogen zijn!

Alles werkt samen om hun harten te verbinden:

Alkeides is de koning der overwinnaars,

let your hand be the reward for my love.

Ah! What do you mean?

Do you think that my heart will yield to your wishes?

Alcides has never desired anything in vain:

My attentions will overcome your indifference.

Meanwhile, I wish perfect happiness

to return to these lands.

For my sake, may the highest of the gods

pour prosperity upon your subjects.

Their peace is henceforth very dear to me.

I shall defend them against the whole world,

delighted that I may find favour in your eyes

by sacrificing my life and my power for you.

You, people delivered by the right of arms

to the horrors of captivity,

come, cast off your chains and enjoy

the charms of a new freedom.

Let us cast off our chains and enjoy

the charms of a new freedom.

The son of the god who hurls the thunderbolt

puts an end to the war against us today;

Return, sweet pleasures that he had taken away:

IOle restores you to this happy land,

by placing the chains she wore upon her conqueror.

May their love be mutual!

Everything conspires to unite their hearts:

Alcides is the king of conquerors,

Īole est la reine des belles.

LE CHŒUR

Que leurs flammes soient mutuelles !
Tout conspire à lier leurs cœurs :
Alcide est le roi des vainqueurs,
Īole est la reine des belles.

Chantons, chantons tous !
Amour, notre bonheur est l'effet de tes coups.

ĪOLE

Jouissez des faveurs que vous fait la fortune,
Mais cachez à mes yeux votre joie importune :
Ces transports éclatants ne sauraient me flatter ,
Lorsque je pense au prix qu'elle me doit coûter .

SCÈNE SEPTIÈME

ĪOLE

Que mes maux ont de violence !
Je perds pour jamais l'espérance
Qui n'entra qu'un moment dans mon cœur enflammé.
Faible cœur ! Ce moment d'un espoir plein de charmes
Sera payé par d'éternelles larmes :
Que tu serais heureux de n'avoir point aimé !

ÆGLÉ

Le ciel, devenu pitoyable,
Peut encor changer votre sort.

ĪOLE

Non, je ne puis douter
qu'il ne veuille ma mort,
Après tous les malheurs dont sa haine m'accable.
Mon destin s'explique aujourd'hui :
Je n'en vois l'horreur qu'avec crainte .
Mais cherchons Philoctète,
et goûtons sans contrainte
La sensible douceur de pleurer avec lui.

Iole is de koningin der schonen.

HET KOOR

Dat hun liefdesgevoelens wederzijds mogen zijn!
Alles werkt samen om hun harten te verbinden:
Alkeides is de koning der overwinnaars,
Iole is de koningin der schonen.

Laat ons zingen! Laten we allemaal zingen!
Amor, ons geluk is het gevolg van jouw daden.

IOLE

Geniet van de gunsten die Fortuna jullie schenkt,
Maar verberg jullie ongepaste vreugde voor mij:
Die luide vervoering kan mij geen genoeg doen
als ik denk aan de prijs die jullie vreugde mij kost.

ZEVENDE SCÈNE

IOLE

Hoe heftig is mijn leed!
Ik verlies voor altijd de hoop
die slechts een ogenblik mijn brandend hart betrad.
Zwak hart! Dit ogenblik van aangename hoop
zal betaald worden met eeuwige tranen:
Hoe gelukkig zou je zijn, als je nimmer had liefgehad!

AEGLAIA

De hemel, die medelijden heeft gekregen,
kan uw lot nog veranderen.

IOLE

Nee, ik kan niet langer betwijfelen
dat de hemel mijn dood wil,
na alle tegenslagen waarmee zijn afkeer mij overlaadt.
Mijn lot wordt nu duidelijk:
Ik zie de gruwel ervan met niets dan vrees.
Maar laten we op zoek gaan naar Philoktetes
en laten we vrijelijk het genoeg smaken
samen met hem te wenen.

Iole is the queen of beauties.

May their love be mutual!
Everything conspires to unite their hearts:
Alcides is the king of conquerors,
Iole is the queen of beauties.

Let us sing! Let us all sing!
Cupid, our happiness is the result of your deeds.

Enjoy the favours that Fortune bestows upon you,
but conceal your unseemly joy from me:
That noisy rapture can give me no pleasure
when I think of the price your joy costs me.

How fierce is my suffering!
I lose forever the hope
that entered my burning heart for but a moment.
Weak heart! This moment of pleasant hope
will be paid for with eternal tears:
How happy you would be, had you never loved!

Heaven, which has taken pity,
may yet change your fate.

No, I can no longer doubt that Heaven desires my death,
after all the misfortunes with which its hatred
overwhelms me.
My fate is now clear:
I see its horror with nothing but dread.
But let us seek out Philoctetes,
and let us freely savour the pleasure
of weeping together with him.

ACTE SECOND SCÈNE PREMIÈRE

ALCIDE
Quoi ! Déjanire est en ces lieux ?

PHILOCTÈTE
Elle va paraître à vos yeux ;
Son amoureuse impatience
N'a pu dans Calydon la souffrir plus longtemps.
Elle vient, pleine d'espérance,
Payer vos exploits éclatants
Des plaisirs les plus doux, qu'après une victoire,
Dans le cœur d'un héros, l'amour mêle à la gloire.

ALCIDE
Que ce soin me confond, et m'afflige en secret !
Je ne puis la voir qu'à regret :
Que lui dirai-je, ô ciel ! Elle vient... je frissonne...

SCÈNE SECONDE

DÉJANIRE
Enfin, Seigneur, je vous revoi.
Par mon empressement, je vous prouve ma foi .
Aux plus charmants transports mon âme s'abandonne ;
Je me flatte... Mais, Dieux ! vous me glacez d'effroi ;
Vos regards menaçants marquent votre colère.
Qu'aurais-je fait, hélas ! qui puisse vous déplaire ?

ALCIDE
Vous avez quitté vos États,
Qui demandent votre présence :
Vous venez malgré ma défense.

DÉJANIRE
C'est l'amour qui conduit mes pas.
J'ai cru me pouvoir tout permettre,
J'ai négligé pour lui vos ordres absolus.
Depuis quand n'excuse-t-il plus
Tous les crimes qu'il fait commettre ?

TWEDE BEDRIJF EERSTE SCÈNE

ALKEIDES
Wat ! Is Deianira hier?

PHILOKTETES
Zij zal voor u verschijnen;
Haar ongeduldige liefde
kon haar niet langer in Calydon houden.
Zij komt, vol hoop,
uw eclatante heldendaden betalen
met de zoetste genoegens die Amor, na een overwinning,
in een heldenhart vermengt met roem.

ALKEIDES
Die attentie ontstelt me en kwelt me heimelijk!
Ik kan haar alleen maar met tegenzin zien:
Wat zal ik haar zeggen, o hemel! Zij komt ... ik huiver...

TWEDE SCÈNE

DEIANIRA
Eindelijk, Heer, zie ik u weer.
Met mijn ongeduld bewijs ik u mijn trouw.
Mijn hart geeft zich over aan de heerlijkste vervoeringen;
Ik heb de hoop ... maar, goden! U doet mij verstijven van
schrik; uw dreigende blik toont uw woede.
Helaas, wat heb ik gedaan dat u mishaat?

ALKEIDES
U heeft uw gebieden verlaten
en die vragen om uw aanwezigheid:
U komt in weerwil van mijn verbod.

DEIANIRA
Amor leidt mijn schreden.
Ik meende mij alles te kunnen permitteren.
Omwille van de liefde verwaarloosde ik uw absolute
orders. Sinds wanneer vergoelijkt Amor niet langer
alle misdrijven die hij doet begaan?

ALCIDES
What! Is Deianira here?
PHILOCTETES
She will appear before you;
Her impatient love
could no longer keep her in Calydon.
She comes, full of hope,
to repay your brilliant exploits
with the sweetest pleasures that Cupid, after a victory,
mingles
with glory in a hero's heart.
ALCIDES
That attention distresses and secretly torments me!
I can see her only with reluctance:
What shall I say to her, O heavens! She comes... I
tremble...

At last, my lord, I see you again.
With my impatience I prove my devotion to you.
My heart gives itself over to the sweetest raptures;
I had hope... but, gods! You make me freeze with terror;
your threatening gaze reveals your anger.
Alas, what have I done to displease you?

You have left your dominions,
which require your presence:
You have come despite my prohibition.

Cupid guides my steps.
I thought I could permit myself anything.
For love's sake I disregarded your absolute commands.
Since when has Cupid ceased to excuse
all the crimes he makes us commit?

Pardonnez à l'ardeur qui m'entraîne vers vous
Un départ qui vous offense,
Ne me faites plus voir ce terrible courroux.

ALCIDE

Étouffez-le par votre obéissance :
Courez à Calydon, ne me résistez pas,
Allez y maintenir mes lois et ma puissance.
Par vos soins, par votre présence,
Des peuples mutins réprimez l'insolence,
Et prévenez leurs attentats.
Partez, pressez ce retour nécessaire :
C'est le seul moyen de me plaire.

SCÈNE TROISIÈME

DÉJANIRE

Qu'ai-je ouï, malheureuse ?
Il me chasse ; il me fuit ;
C'est là de tant d'amour le déplorable fruit ?
Alcide m'abandonne ! Ah ! Fortune cruelle !
Mes transports seront vains,
mes désirs superflus ?

À PHILOCTÈTE .

Parlez, Prince, parlez, ne vous contraignez plus :
Sa captive à mes yeux
le rend-elle infidèle ?
Je l'ai su par un bruit confus.
Mais j'éloignais de moi cette triste nouvelle,
Et, sans douter d'un cœur que j'ai trop mérité,
J'égalais sa constance à ma fidélité .
Apprenez-moi mon sort ;
devez-vous me le taire ?

PHILOCTÈTE

Cet amour n'est plus un mystère ;
Il m'est aussi fatal qu'à vous.
Hélas ! Reine, il détruit mon espoir le plus doux.
Iole me charmait, et j'avais su lui plaire ;

Vergeef de liefdesvlam die mij naar u voert
met een afreis die u krenkt,
toon mij niet langer die vreselijke verbolgenheid.

ALKEIDES

Maak die ongedaan door uw gehoorzaamheid;
Spoed u terug naar Calydon, verzet u niet.
Ga daar mijn wetten en mijn macht handhaven.
Beteugel, door uw inspanningen, door uw aanwezigheid,
de overmoed van de opstandige bewoners
en voorkom hun onwettige euvel daden.
Ga heen, bespoedig deze noodzakelijke terugkeer:
Dat is de enige manier om mij te behagen.

DERDE SCÈNE

DEIANIRA

Wat heb ik, ongelukkige, gehoord?
Hij jaagt mij weg, hij ontloopt mij.
Is dat de droeve vrucht van zoveel liefde?
Alkeides laat mij in de steek! Ach, wreed lot!
Zijn mijn heftige gevoelens vergeefs,
mijn verlangens zinloos?

TEGEN PHILOKTETES

Spreek, Prins, houd u niet langer in:
Maakt zijn gevangene
dat hij in mijn ogen ontrouw wordt?
Ik vernam dat in een vaag gerucht.
Maar ik hield dat droeve nieuws verre van mij,
en zonder te twifelen
aan een hart dat mij zeer toekomt,
mat ik zijn trouw af aan mijn trouw.
Vertel me mijn lot; moet u het voor mij verzwijgen?

PHILOKTETES

Die liefde is geen geheim meer;
Hij is even fataal voor mij als voor u.
Helaas! Vorstin, hij vernietigt mijn zoetste hoop.
Iole bekoorde mij en ik wist haar te behagen.

Forgive the flame of love that brings me to you
by a departure that offends you;
no longer show me that terrible anger.

Undo that offence through your obedience;
hasten back to Calydon, do not resist.
Go there and uphold my laws and my power.
Curb, through your efforts and your presence,
the insolence of the rebellious inhabitants
and prevent their unlawful crimes.
Go, hasten this necessary return:
That is the only way to please me.

What have I, unhappy woman, heard?
He drives me away, he avoids me.
Is this the sad fruit of so much love?
Alcides abandons me! Ah, cruel fate!
Are my ardent feelings in vain,
my desires without purpose?

Speak, Prince, hold nothing back:
Does his captive make him
unfaithful in my eyes?
I heard it in a vague rumour.
But I kept that sorrowful news far from my thoughts,
and, without doubting
a heart that belongs so entirely to me,
I measured his fidelity by my own.
Tell me my fate; must you conceal it from me?

That love is no longer a secret;
It is as fatal to me as it is to you.
Alas! Princess, it destroys my sweetest hope.
Iole charmed me, and I knew how to please her.

J'allais devenir son époux.

DÉJANIRE

Ah ! que vous me portez de redoutables coups !
C'en est donc fait, ma honte est déclarée,
Mes soins trahis, ma rivale adorée.
Non, je ne puis souffrir ce cruel changement ;
Une soudaine horreur de mon âme s'empare,
Et je deviens en un moment
Impitoyable et barbare.
Tremble, perfide époux, et crains mon désespoir !
Déjanire en fureur ne connaît plus Alcide ;
Tremble, j'achèverai l'attentat le plus noir ;
Je sens que désormais, c'est Junon qui me guide.
Du jour de ta naissance, elle a juré ta mort ;
Les monstres, les tyrans, suscités par sa haine,
N'ont fait contre tes jours qu'un inutile effort.
Tu les as surmontés sans peine ;
Mais je sers son courroux : sa vengeance est certaine.

PHILOCTÈTE

Quel projet osez-vous former ?

DÉJANIRE

Que dis-je, en effet, misérable ?
Tout ingrat qu'est Alcide , il est encore aimable.
Malgré les maux dont il m'accable ,
Je ne puis cesser de l'aimer.
Faut-il que cette ardeur lui devienne fatale ?
Épargnons ses jours précieux.
Mais à mes feux trahis immolons ma rivale,
Et lavons dans son sang le crime de ses yeux.

PHILOCTÈTE

Quel est ce crime ? Justes Dieux !
N'est-elle pas assez infortunée,
De perdre pour jamais ce qu'elle aime le mieux,
Sans qu'à périr encor elle soit condamnée !

DÉJANIRE

Ik stond op het punt haar echtgenoot te worden.

DEIANIRA

Ach! Wat een vreselijke slagen brengt u mij toe!
Het is dus geschied! Mijn schande is bekend,
mijn inspanningen verloochend, mijn rivale aanbeden.
Nee, ik kan deze wrede wending niet verdragen:
Een plotse afkeer maakt zich meester van mijn hart,
en in een oogwenk word ik
meedogenloos en barbaars.
Sidder, trouweloze echtgenoot en vrees mijn wanhoop!
Deianira in razernij kent Alkeides niet meer;
Sidder, ik zal de meest snode euveldaad volbrengen;
Ik voel dat Juno mij voortaan leidt. Sinds de dag van jouw
geboorte, heeft zij jouw dood gezworen;
De monsters, de tirannen hebben, opgeruid door haar
afkeer, slechts nutteloze pogingen gedaan, tegen jouw
leven. Jij hebt die moeiteloos overwonnen.
Maar ik stel mij in dienst van haar gramschap; haar wraak
staat vast.

PHILOKTETES

Welk voornemen durft u te maken?

DEIANIRA

Wat zeg ik, ongelukkige, eigenlijk?
Hoewel hij ondankbaar is, is hij nog innemend.
Ondanks het leed waarmee hij mij overlaadt,
kan ik niet nalaten hem lief te hebben.
Moet deze liefde hem fataal worden?
Laten we zijn kostbaar leven sparen.
maar mijn rivale offeren aan mijn verloochende liefde en
de misdaad van haar ogen uitwassen in haar bloed.

PHILOKTETES

Wat is die misdaad? Rechtvaardige goden!
Is zij niet al ongelukkig genoeg
omdat zij voor altijd verliest wat zij het meest bemint,
zonder dat zij ook nog veroordeeld wordt tot de dood!

DEIANIRA

I was on the point of becoming her husband.

Ah! What terrible blows you deal me!
It is true! My shame is known,
my efforts spurned, my rival adored.
No, I cannot endure this cruel turn of events:
A sudden aversion takes possession of my heart,
and in an instant I become
merciless and barbarous.
Tremble, faithless husband, and fear my despair!
Deianira in her fury no longer knows Alcides;
Tremble, I shall commit the most heinous crime;
I feel that Juno now guides me.
Since the day of your birth, she has sworn your death;
the monsters and tyrants, stirred by her hatred,
have made only futile attempts upon your life.
You overcame them all with ease.
But I place myself at the service of her wrath;
her vengeance is certain.

What resolve do you dare to contemplate?

What am I saying, unhappy woman?
Though he is ungrateful, he is still so charming.
Despite the suffering with which he overwhelms me,
I cannot cease to love him.
Must this love prove fatal to him?
Let us spare his precious life,
but sacrifice my rival to my betrayed love
and wash away the crime of her eyes
in her blood.

What crime? Just heavens!
Is she not already unhappy enough
to lose forever what she loves most,
without also being condemned to death?

Elle m'ôte le cœur du plus grand des mortels :
Tout célèbre à mes yeux sa beauté triomphante,
Elle me livre à des pleurs éternels :
Puis-je la trouver innocente ?

PHILOCTÈTE

Ah ! par les nœuds qui m'attachent à vous,
Prenez des sentiments plus doux.

DÉJANIRE

Dans le désespoir qui m'anime,
Puis-je avoir quelque égard aux plus sacrés liens ?
Vengeons-nous seulement,
cherchons-en les moyens ,
Et choisissons le temps, et la victime.

Prélude

Dans ces vastes déserts, dans ces bois ténébreux
Qui terminent la Thessalie,
Dans un antre profond Thestylis établie,
Exerce de son art les mystères affreux.
Elle excite les vents, fait gronder le tonnerre ;
Les astres à son gré descendent sur la terre ;
Ses charmes peuvent tout ,
il y faut recourir .
Je vais la consulter dans son antre terrible,
Et par l'effort de son art infailible,
Réparer mes malheurs, me venger, ou mourir .

SCÈNE QUATRIÈME

PHILOCTÈTE

Quel démon la conduit ?
Que va-t-elle entreprendre
Contre l'objet de mon amour ?
Chercherait-elle à lui ravir le jour ?
Dieux ! est-ce le secours
que j'en devais attendre ?

Zij ontnaemt mij het hart van de grootste der stervelingen:
alles viert, in mijn ogen, haar zegevierende schoonheid,
zij levert mij over aan eeuwige tranen:
kan ik haar onschuldig vinden?

PHILOKTETES

Ach! koester toch, omwille van de band die mij aan u
bindt, zachtere gevoelens.

DEIANIRA

Kan ik, in de wanhoop die ik ervaar,
nog enig ontzag hebben voor de meest heilige banden?
Laten we ons gewoon wreken
en daartoe de middelen zoeken,
de tijd en het slachtoffer kiezen.

Prélude

In deze uitgestrekte verlatenheid, in deze duistere bossen
aan de rand van Thessalia,
beoefent Thestylis , gehuisvest in een diepe grot,
de afgrijselijke geheimen van haar kunde.
Zij vuurt de winden aan, laat de donder grommen;
Hemellichamen komen op haar wens op de aarde neer;
Haar toverkunsten zijn tot alles in staat.
Tot haar moet ik mij wenden.
Ik ga haar raadplegen in haar sinistere grot
en door de werking van haar onfeilbare kunde
mijn ongeluk ongedaan maken, me wreken of sterven.

VIERDE SCÈNE

PHILOKTETES

Welke kwade geest leidt haar?
Wat gaat zij ondernemen
tegen het voorwerp van mijn liefde?
Zou zij gaan proberen haar van het leven te beroven?
Goden! Is dat de hulp
die ik mocht verwachten?

She deprives me of the heart of the greatest of mortals:
everything, in my eyes, celebrates her triumphant beauty;
she delivers me over to eternal tears:
can I find her innocent?

Ah! For the sake of the bond that binds me to you,
nurture gentler feelings.

Can I, in the despair I suffer,
still have any regard for the most sacred bonds?
Let us simply take our revenge,
and seek the means to do so;
let us choose the time and the victim.

In this vast wilderness, in these dark woods
on the borders of Thessaly,
Thestylis, dwelling in a deep cave,
practises the dreadful secrets of her art.
She rouses the winds and makes the thunder roar;
celestial bodies descend to earth at her command;
her sorcery is capable of anything.
It is to her that I must turn.
I shall consult her in her sinister cave
and, through the power of her unfailing art,
undo my misfortune, avenge myself, or die.

PHILOKTETES

What evil spirit is driving her?
What will she undertake
against the object of my love?
Will she try to take her life?
Gods! Is this the help
I was allowed to expect?

SCÈNE CINQUIÈME

PHILOCTÈTE, ÏOLE, ÆGLÉ

Prélude pour Ïole

PHILOCTÈTE

Princesse ! que je crains la jalouse fureur
Dont j'ai vu contre vous Déjanire agitée !

ÏOLE

Que d'un soin plus cruel je suis inquiétée,
Et que je sens pour vous une juste terreur !

PHILOCTÈTE

La reine à sa vengeance osera tout permettre
Pour vous ravir le cœur de son époux.

ÏOLE

D'Alcide méprisé que peut-on se promettre,
S'il apprend que le mien ne brûle
que pour vous ?

PHILOCTÈTE

Hélas ! vous périrez, vous serez la victime
D'un impitoyable transport.

ÏOLE

Hélas ! vous périrez, c'est moi qui vous opprime,
Mon amour seul causera votre mort.

PHILOCTÈTE

Ah ! de tous les malheurs,
c'est le malheur suprême
De trembler pour ce qu'on aime.

PHILOCTÈTE, ÏOLE et ÆGLÉ

Ah ! de tous les malheurs,
c'est le malheur suprême
De trembler pour ce qu'on aime.

VIJFDE SCÈNE

PHILOKTETES, IOLE, AEGLAIA

Prélude voor Iole

PHILOKTETES

Prinses! Ik ben zeer beducht voor de jaloerse toorn
jegens u, die, naar ik zag, Deianira drijft.

IOLE

Een wredere last verontrust mij
en ik voel terechte angst om u!

PHILOKTETES

De koningin zal zich, voor haar wraak,
alles permitteren
om u het hart van haar echtgenoot te ontnemen.

IOLE

Wat kan er verwacht worden van een afgewezen Alceides,
als hij verneemt dat mijn hart brandt van liefde,
alleen voor u?

PHILOKTETES

Helaas! U zult sterven, u zult slachtoffer worden
van een meedogenloze razernij.

IOLE

Helaas! U zult sterven, ik bezorg u lijden,
mijn liefde is de enige oorzaak van uw dood.

PHILOKTETES

Ach! Van alle rampspoed
is de ergste rampspoed dat je beeft van angst
vanwege dat wat je bemint.

PHILOKTETES, IOLE en AEGLAIA

Ach! Van alle rampspoed
is de ergste rampspoed dat je beeft van angst
vanwege dat wat je bemint.

PHILOKTETES

Princess! I am deeply afraid of the jealous wrath
that, as I have seen, drives Deianira.

IOLE

A crueller burden troubles me,
and I have every reason to fear for you!

PHILOKTETES

The Queen, in seeking her revenge,
will permit herself anything
to rob you of her husband's heart.

IOLE

What can be expected of a rejected Alceides
when he learns that my heart burns with love,
for you alone?

PHILOKTETES

Alas! You will die, you will become the victim
of a merciless frenzy.

IOLE

Alas! You will die, I bring suffering upon you,
my love is the sole cause of your death.

PHILOKTETES

Ah! Of all misfortunes,
the greatest misfortune is to tremble
with fear for the one you love.

PHILOKTETES, IOLE and AEGLAIA

Ah! Of all misfortunes,
the greatest misfortune is to tremble
with fear for the one you love.

PHILOCTÈTE et IOLE

Tombent sur moi du sort les plus horribles coups !
Je ne crains que pour vous.

PHILOCTÈTE

Si je vous perds, que m'importe la vie ?
Aux traits de mon rival mon cœur ira s'offrir .
Je rendrai grâce à sa barbare envie,
Mon bonheur sera de mourir.

IOLE

Si vous mourez, pourrai-je vous survivre ?
Mon bonheur sera de vous suivre.

PHILOCTÈTE

Amour, que tes lois sont cruelles !
N'es-tu point touché de nos pleurs ?
Tu nous connais fidèles,
Et tu causes tous nos malheurs.

IOLE

Il faut renoncer à te suivre,
C'est une erreur de t'adorer ;
Plus un sensible cœur à ton pouvoir se livre,
Plus tu te plais à le désespérer.

Mais quelle divine lumière
Se répand dans ces lieux, et brille dans les airs ?

PHILOCTÈTE

Que j'entends de charmants concerts !

IOLE

Malgré mon désespoir, ils ont l'art de me plaire.

PHILOCTÈTE

L'Amour descend des cieux dans le char de sa mère.

PHILOKTETES en IOLE

De meest vreselijke slagen van het lot mogen mij treffen,
ik vrees alleen voor u.

PHILOKTETES

Als ik u verlies, wat doet mijn leven er dan nog toe?
Mijn hart zal zich offeren aan de pijlen van mijn rivaal.
Ik zal dankbaar zijn voor diens barbaarse afgunst,
sterven zal mijn geluk zijn.

IOLE

Als u sterft, kan ik dan blijven leven?
U volgen zal mijn geluk zijn.

PHILOKTETES

Amor, hoe hardvochtig zijn jouw wetten!
Word jij niet geraakt door onze tranen?
Jij weet dat wij trouw zijn
en toch ben jij de oorzaak van al onze tegenspoed.

IOLE

Wij moeten jou niet langer volgen,
Jou adoreren is een vergissing;
Hoe meer een gevoelig hart
zich openstelt voor jouw macht,
des te meer genoegten schep jij erin
het tot wanhoop te brengen.

Maar, wat voor goddelijk licht
verspreidt zich hier en schittert in de lucht?

PHILOKTETES

Wat een betoverende muziek hoor ik!

IOLE

Ondanks mijn wanhoop, weet die mij te behagen.

PHILOKTETES

Amor daalt neder uit de hemel,
in de wagen van zijn moeder.

PHILOKTETES and IOLE

May the most terrible blows of fate strike me,
I fear only for you.

PHILOKTETES

If I lose you, what is my life worth?
My heart shall surrender itself to the arrows of my rival.
I shall be grateful for his barbarous jealousy,
to die will be my happiness.

IOLE

If you die, can I continue to live?
To follow you will be my happiness.

PHILOKTETES

Cupid, how harsh are your laws!
Are you not moved by our tears?
You know that we are faithful,
and yet you are the cause of all our misfortunes.

IOLE

We must follow you no longer,
To adore you is a mistake;
The more a tender heart
opens itself to your power,
the more pleasure you take
in driving it to despair.

But what divine light is spreading here
and shimmering through the air?

PHILOKTETES

What enchanting music do I hear!

IOLE

Despite my despair, it knows how to delight me.

PHILOKTETES

Cupid descends from heaven
in his mother's chariot.

SCÈNE SIXIÈME

L'AMOUR

Ne vous plaignez plus de l'Amour :
Il veut, pour vous, signaler sa puissance.
Il peut vous rendre heureux, peut-être dès ce jour :
Vous devez sur sa foi reprendre l'espérance,
Vous, qui dans vos ardeurs goûtez mille plaisirs.

Aimable cour de Flore, agréables Zéphyr,
Et vous, Nymphes des fleurs, qui la suivez sans cesse,
Venez de ces amants ranimer la tendresse
Par vos chants, et par vos soupirs.
Calmez leur tristesse,
Flattez leurs désirs.

PHILOCTÈTE et IOLE

L'Amour s'intéresse pour nous,
Espérons, notre sort ne peut être que doux.

SCÈNE SEPTIÈME

LE CHŒUR

L'Amour s'intéresse pour vous,
Espérez, votre sort ne peut être que doux.

UN ZÉPHYR

On connaît peu l'Amour, quand on le croit terrible.
Il n'a rien qui puisse alarmer.
Ses peines ont de quoi charmer
Une âme fidèle et sensible.

LE CHŒUR

L'Amour s'intéresse pour vous,
Espérez, votre sort ne peut être plus doux.

FIN DU SECOND ACTE

ACTE TROISIÈME

ZESDE SCÈNE

AMOR

Beklaag u niet langer over Amor,
Hij wil blijk geven van zijn macht, omwille van u.
Hij kan u gelukkig maken, wellicht vandaag al:
U moet weer hoop vatten, na deze belofte,
u die in uw liefde duizend genoegens smaakt.

Lieflijk hof van Flora, aangename Zefiers,
en jullie nimfen der bloemen
die het hof altijd volgen,
kom de tedere liefde van deze geliefden weer doen
opleven met jullie gezang en jullie briesjes.
Maak een einde aan hun droefheid,
wees aangenaam voor hun verlangens.

PHILOKTETES en IOLE

Amor zet zich in, voor ons,
laten we hoop houden,
ons lot kan alleen maar aangenaam zijn.

ZEVENDE SCÈNE

KOOR

Amor zet zich in, voor jullie,
Houd hoop, jullie lot kan alleen maar aangenaam zijn.

EEN ZEFIER

Je kent de liefde slecht,
als je denkt dat hij vreselijk is.
Hij geeft geen enkele aanleiding tot vrees.
Zijn kwellingen kunnen
een trouw en gevoelig hart bekoren.

KOOR

Amor zet zich in, voor jullie,
Houd hoop, jullie lot kan alleen maar aangenaam zijn.

EINDE VAN HET TWEEDE BEDRIJF

DERDE BEDRIJF

CUPID

Complain no longer of Cupid,
He wishes to display his power, for your sake.
He can make you happy, perhaps even today:
You must take heart again, after this promise,
you who taste a thousand pleasures in your love.

Lovely realm of Flora, gentle Zephyrs,
and you, nymphs of flowers
who always attend her court,
come and revive the tender love of these lovers
with your songs and your gentle breezes.
Put an end to their sorrow,
be gracious to their desires.

PHILOKTETES and IOLE

Cupid is working on our behalf,
let us keep hope;
our fate can only be pleasant.

CHORUS

Cupid is working on your behalf,
Keep hope; your fate can only be pleasant.

A ZEPHYR

You know love poorly,
if you think that he is terrible.
He gives no cause for fear.
His torments can delight
a faithful and tender heart.

CHORUS

Cupid is working on your behalf,
Keep hope; your fate can only be pleasant.

SCÈNE PREMIÈRE

THESTYLIS

Mon art de tous les arts est le plus précieux ;
Il produit les plus grands miracles ;
Par lui, ma volonté ne trouve plus d'obstacles ;
Et son pouvoir m'égale aux dieux.
Préparons aujourd'hui mes plus terribles armes,
Et redoublons la force de mes charmes ;
Commençons, invoquons les sombres déités.

Mais, par quelle audace indiscrete
Un profane ose-t-il, à pas précipités,
Pénétrer dans cet antre et troubler ma retraite ?

SCÈNE SECONDE

THESTYLIS

Ne craignez-vous point mon courroux ?
Ô ciel ! c'est l'épouse d'Alcide !

DÉJANIRE

Mon malheur me rend intrépide.
Puissante Thestylis, je n'espère qu'en vous.

THESTYLIS

Reine, que puis-je pour vous plaire ?
Faut-il, par de nouveaux efforts,
Des astres les plus purs étouffer la lumière ?
Faut-il des éléments rompre tous les accords ?
Faut-il de l'univers changer la forme entière ?
Commandez, ne balancez pas :
J'obéirai sans résistance.

DÉJANIRE

Je ne demande point, hélas !
Ces effets de votre puissance ;
Je ne veux employer vos charmes les plus forts
Qu'à regagner le cœur d'un époux qui m'offense,
Qu'à lui faire sentir la honte et les remords

EERSTE SCÈNE

THESTYLIS

Mijn kunst is de edelste van alle kunsten:
Zij brengt de grootste wonderen voort;
Door haar kennen mijn wensen geen grenzen meer;
en haar macht maakt mij gelijk aan de goden.
Vandaag zal ik mijn meest geduchte wapens maken
en de kracht van mijn toverwerk verdubbelen.
Laten we beginnen
en de godheden der duisternis aanroepen.
Maar, met wat voor onberaden vermetelheid
durft een niet-ingewijde, met snelle tred,
binnen te dringen in deze grot en mijn rust te verstoren?

TWEDE SCÈNE

THESTYLIS

Vreest u mijn toorn niet?
O, hemel! Het is de echtgenote van Alkeides!

DEIANIRA

Mijn tegenspoed maakt mij stoutmoedig.
Machtige Thestylis, mijn hoop is op u gevestigd.

THESTYLIS

Vorstin, wat kan ik doen om u te behagen?
Moet ik, met nieuwe krachtsinspanningen,
Het licht van de helderste hemellichamen verstikken?
Moet ik alle samenhang tussen de elementen verbreken?
Moet ik de hele vorm van het universum veranderen?
Geef uw opdracht, aarzel niet:
Ik zal gehoorzamen, zonder protest.

DEIANIRA

Helaas, ik vraag niet
om dit soort uitwerkingen van uw krachten;
Ik wil uw allersterkste toverkrachten alleen gebruiken
om het hart van een echtgenoot die mij krenkt terug te
winnen, om hem schaamte en spijt te laten voelen,

My art is the noblest of all arts:
It brings forth the greatest wonders;
Through it, my desires know no bounds;
and its power makes me equal to the gods.
Today I shall forge my most formidable weapons
and double the power of my enchantments.
Let us begin
and invoke the deities of darkness.
But with what reckless boldness
does an uninitiated stranger dare, with hurried steps,
to enter this cavern and disturb my peace?

THESTYLIS

Do you not fear my wrath?
Oh heavens! It is the wife of Alcides!

DEIANIRA

My misfortune makes me bold.
Mighty Thestylis, my hopes are placed in you.

THESTYLIS

Princess, what can I do to please you?
Must I, with renewed exertions,
extinguish the light of the brightest heavenly bodies?
Must I sever every bond between the elements?
Must I change the whole structure of the universe?
Give your command, do not hesitate:
I shall obey, without protest.

DEIANIRA

Alas, I do not ask
for such displays of your powers;
I wish to employ your most potent magic only
to win back the heart of a husband who wounds me,
to make him feel shame and remorse,

Qui sont dus à son inconstance.

THESTYLIS

Vainement je voudrais tenter
De vous rendre le cœur d'un époux infidèle ;
Si vos yeux n'ont pu l'arrêter,
Cessez de vous flatter
Qu'un charme étranger le rappelle.

DÉJANIRE

Si vous ne pouvez rien, quel sort dois-je espérer ?
Ciel ! que je t'éprouve barbare !
Ah ! du moins, par votre art, il faut me délivrer
De l'hymen qu'Alcide prépare :
Rompez-en les injustes nœuds,
Renversez leur pompe cruelle,
Accablez ces amants de prodiges affreux,
Faites périr Iole, ou la rendez moins belle.

Si ma rivale perd ses charmes,
Mon destin peut changer un jour :
Mon époux, sensible à mes larmes,
Me redonnera son amour.

THESTYLIS

Je vais, pour calmer votre peine,
Employer de mon art les plus puissants secrets.
Laissez-moi seule, allez, évitez des objets
Qui glaceraient vos sens d'une terreur soudaine.

DÉJANIRE

Tous ces ménagements sont vains.
Dans l'état où je suis réduite,
L'hymen d'un ingrat qui me quitte
Est le seul objet que je crains.

THESTYLIS

Croyez-vous qu'il vous soit facile
De voir sans vous troubler tous mes enchantements ?

zoals past bij zijn onstandvastigheid.

THESTYLIS

Ik zou vergeefs pogen
u het hart van een ontrouwe echtgenoot terug te geven;
Zo uw ogen hem niet hebben kunnen tegenhouden,
moet u zich niet langer vleien met de gedachte
dat een ongewone toverkunst
hem terugbrengt.

DEIANIRA

Als u niets kunt doen, welk lot wacht mij dan?
Hemel! Ik ondervind dat je zeer barbaars bent!
Ach! U moet mij, met uw vaardigheid vrijwaren
van het huwelijk dan Alkeides voorbereidt:
Verbreek die onrechtvaardige banden,
gooi de wrede praal die daarbij hoort ondersteboven,
overstelp die geliefden met afgrijselijke wonderwerken,
zorg dat Iole omkomt, of maak haar minder knap.

Als mijn rivale haar aantrekkelijkheid verliest,
kan mijn lot ooit veranderen:
Mijn echtgenoot zal, gevoelig voor mijn tranen,
mij zijn liefde weer schenken.

THESTYLIS

Ik zal, om uw verdriet te bezweren,
de sterkste geheimen van mijn kunst gebruiken.
Laat mij alleen, ga heen, vermijd dingen
die uw zintuigen van plotse schrik
zouden doen verstijven.

DEIANIRA

Al die omzichtigheid is vergeefs.
In de toestand waarin ik ben gebracht
is het huwelijk van een ondankbare die mij verlaat
het enige dat ik vrees.

THESTYLIS

Denkt u dat het voor u gemakkelijk zal zijn
om al mijn toverkunsten te zien

as befits his inconstancy.

THESTYLIS

I would strive in vain
to restore to you the heart of an unfaithful husband;
if your eyes have been unable to hold him,
you must no longer flatter yourself with the thought
that some extraordinary enchantment
could bring him back.

DEIANIRA

If you can do nothing, what fate awaits me?
Heavens! I find that you are most barbarous!
Ah! You must, by your skill, deliver me
from the marriage that Alcides is preparing:
Break those unjust bonds,
overturn the cruel pomp that accompanies them,
overwhelm those lovers with dreadful wonders,
make Iole perish, or make her less beautiful.

If my rival loses her allure,
might my fate not change?
My husband, moved by my tears,
will give me his love once more.

THESTYLIS

To assuage your sorrow,
I shall employ the strongest secrets of my art.
Leave me alone, go away, avoid all things
that might cause your senses
to freeze with sudden terror.

DEIANIRA

All such caution is in vain.
In the state to which I have been reduced,
the marriage of an ungrateful man who abandons me
is the only thing I fear.

THESTYLIS

Do you think it will be easy for you
to witness all my enchantments

DÉJANIRE

S'ils peuvent finir mes tourments,
Je les verrai d'un œil tranquille.

THESTYLIS

Puisque vous le voulez, je vais vous obéir.

Soutiens de mon art redoutable,
Esprits, de qui la foi ne saurait me trahir,
Prêtez-moi de vos soins le secours favorable ;
Que le jour qui frappe nos yeux
N'ait plus qu'une lumière sombre !
Mon art mystérieux
Demande le silence et l'ombre.

Venez, sortez de vos retraites,
Vous que la Thessalie admire autant que moi,
De mes secrets profonds savantes interprètes,
Venez, en me servant, signaler votre foi ;
Je vous en impose la loi.

Prélude pour l'entrée des Enchanteresses

SCÈNE TROISIÈME

THESTYLIS

Soulageons l'épouse d'Alcide.

LE CHŒUR

Nous ignorons ses malheurs.

DÉJANIRE

J'aime un perfide :
Jugez quelles sont mes douleurs.

LE CHŒUR

Nous concevons votre peine cruelle.

zonder dat u in verwarring geraakt?

DEIANIRE

Als die een einde kunnen maken aan mijn kwellingen,
zal ik ze met een rustige blik bekijken.

THESTYLIS

Aangezien u dit wenst, zal ik u gehoorzamen.

Helpers van mijn geduchte kunst,
geesten, wier trouw mij niet in de steek kan laten,
bied mij de benodigde steun, door uw zorgen:
Dat het daglicht dat onze ogen treft
alleen nog duister licht moge bevatten!
Mijn geheimzinnige kunst
vraagt om stilte en duisternis.

Kom, kom uit uw schuilplaatsen,
U, die in Thessalië
evenveel bewondering krijgt als van mij,
u, knappe vertolksters van mijn grote geheimen,
kom uw trouw bewijzen door mij te dienen;
Dat is mijn voorschrift aan u.

Prélude voor de opkomst van de tovenaresses

DERDE SCÈNE

THESTYLIS

Laten we de echtgenote van Alkeides leniging brengen.

KOOR

Wij zijn niet op de hoogte van haar rampspoed.

DEIANIRA

Ik bemin een ontrouwe man:
oordeel dus maar hoe groot mijn smarten zijn.

KOOR

Wij begrijpen uw wrede smart.

without losing your composure?

DEIANIRA

If they can put an end to my torments,
I shall behold them with a steady gaze.

THESTYLIS

Since this is your wish, I shall obey you.

Servants of my formidable art,
spirits whose loyalty can never fail me,
lend me the support I require through your efforts:
Let the daylight that strikes our eyes
contain nothing but shadowy light!
My secret art
requires silence and darkness.

Come, come forth from your hiding places,
you who in Thessaly
are as greatly admired as you are by me,
you beautiful practitioners of my great mysteries,
come and prove your loyalty by serving me;
this is my command to you.

THESTYLIS

Let us bring relief to the wife of Alcides.

CHORUS

We know nothing of her misfortune.

DEIANIRA

I love an unfaithful man:
judge, then, how great my sorrows must be.

CHORUS

We understand your cruel anguish.

DÉJANIRE
Calmez-la par votre secours.

THESTYLIS
Cessez d'aimer un infidèle.

DÉJANIRE
Malgré son changement, je l'aimerai toujours.

THESTYLIS
Il est honteux d'avoir de la constance
Pour ceux qui nous osent trahir.

DÉJANIRE
L'empire de mon cœur est-il en ma puissance ?
L'amour y règne seul, et s'y fait obéir.

THESTYLIS
Avec de grands efforts vous pouvez vous promettre
De le combattre et de le surmonter .

DÉJANIRE
Ma peine est moindre à m'y soumettre
Qu'elle ne le serait à le vouloir dompter.

Soulagez mes tourments, mais laissez-moi ma flamme :
Elle seule peut m'animer.
Je chéris ses ardeurs, et je sens que mon âme
Aime encor mieux souffrir que de cesser d'aimer.

THESTYLIS
Par des chants, par des sacrifices,
Rendons-nous les enfers propices.

LE CHŒUR
Par des chants, par des sacrifices,
Rendons-nous les enfers propices.

DEIANIRA
Kalmeer die, door uw hulp.

THESTYLIS
Houd niet langer van een trouweloze!

DEIANIRA
Ondanks zijn onbestendigheid,
zal ik hem altijd liefhebben.

THESTYLIS
Het is ongepast om trouw te blijven
aan diegenen die verraad aan ons durven plegen.

DEIANIRA
Ligt zeggenschap over mijn hart wel in mijn macht?
Amor is daar alleenheerser en laat zich daar
gehoorzamen.

THESTYLIS
Met grote krachtsinspanning kunt u uzelf beloven
Amor te bestrijden en hem te boven te komen.

DEIANIRA
Het is gemakkelijker voor mij mijn verdriet te ondergaan,
dan het te willen overwinnen.

Verzacht mijn lijden, maar laat mij mijn liefde behouden:
alleen de liefde kan mij bezielen.
De liefdesvlam is mij zeer dierbaar
en ik voel dat mijn hart nog liever pijn lijdt
dan het de liefde opgeeft.

THESTYLIS
Door gezang, door offergaven,
stemmen wij de onderwereld gunstig.

KOOR
Door gezang, door offergaven,
stemmen wij de onderwereld gunstig.

DEIANIRA
Calm it through your aid.

THESTYLIS
Love no longer a faithless man!

DEIANIRA
Despite his inconstancy,
I shall always love him.

THESTYLIS
It is unseemly to remain faithful
to those who dare betray us.

DEIANIRA
Is command over my heart truly within my power?
Cupid alone is its sovereign,
and makes himself obeyed there.

THESTYLIS
With great exertion you can resolve
to fight Cupid and overcome him.

DEIANIRA
It is easier for me to endure my sorrow
than to seek to overcome it.

Soften my suffering, but let me keep my love:
only love can inspire me.
The flame of love is dear to me,
and I feel that my heart
would rather suffer pain than give up love.

THESTYLIS
Through song, through offerings,
we appease the powers of the underworld.

CHORUS
Through song, through offerings,
we appease the powers of the underworld.

THESTYLIS

Divinités des sombres bords,
Secondez nos efforts.

LE CHŒUR

Divinités des sombres bords,
Secondez nos efforts.

THESTYLIS

Nous implorons votre assistance,
Par ce feu qui nous luit sur cet autel sacré,
Par votre immortelle puissance,
Par votre nom terrible, et toujours révééré.

Divinités des sombres bords,
Secondez nos efforts.

LE CHŒUR

Divinités des sombres bords,
Secondez nos efforts.

THESTYLIS

Reine, écoute un secret que l'enfer me déclare.
Tu rompras l'hymen que tu crains,
Et bien qu'Alcide le prépare,
Tous les apprêts en seront vains.

Ne te souvient-il plus du voile inestimable
Que Nessus expirant remit entre tes mains ?
Du sang dont il est teint la vertu redoutable
Peut renverser les projets des humains.
Fais seulement, par ton adresse,
Que ton époux le porte, et s'en pare un moment ,
Et tu verras qu'un grand événement
Lui ravira sa nouvelle maîtresse.
Va, rien ne doit plus t'arrêter .

THESTYLIS

Goden van de duistere oevers,
verleen steun aan onze inspanningen.

KOOR

Goden van de duistere oevers,
verleen steun aan onze inspanningen.

THESTYLIS

Wij smeken om uw bijstand,
door dit vuur op dit heilige altaar,
dat ons verlicht,
door uw onvergankelijke macht,
door uw vervaarlijke en altijd vereerde naam.

Goden van de duistere oevers,
verleen steun aan onze inspanningen.

KOOR

Goden van de duistere oevers,
verleen steun aan onze inspanningen.

THESTYLIS

Vorstin, aanhoor een geheim
dat de onderwereld mij bekend maakt.
Je zult het huwelijk dat je vreest verbreken
en hoewel Alcides dit huwelijk voorbereidt
zullen alle voorbereidingen vergeefs zijn.

Herinner je je de zeer kostbare sluier niet meer
die de stervende Nessus jou in handen gaf?
De vreselijke werking van het bloed
waarmee die gekleurd is,
is in staat mensenplannen te niet te doen.
Je hoeft er, met jouw handigheid,
alleen maar voor te zorgen,
dat jouw echtgenoot die draagt
en zich er even in hult en je zult zien
dat een grote gebeurtenis
hem zijn nieuwe geliefde ontnemt.
Ga, niets moet jou nog tegenhouden.

THESTYLIS

Gods of the dark shores,
grant aid to our efforts.

CHORUS

Gods of the dark shores,
grant aid to our efforts.

THESTYLIS

We implore your assistance,
by this fire upon this sacred altar,
which illumines us,
by your imperishable power,
by your dread and ever-venerated name.

Gods of the dark shores,
grant aid to our efforts.

CHORUS

Gods of the dark shores,
grant aid to our efforts.

THESTYLIS

Princess, hear a secret
that the underworld reveals to me.
You shall break the marriage you fear,
and though Alcides is preparing this union,
all his preparations shall be in vain.

Do you no longer remember the precious robe
that the dying Nessus placed in your hands?
The dreadful power of the blood
with which it is stained
is capable of thwarting the designs of men.
You need only, with your skill,
ensure that your husband wears it
and wraps himself in it for a moment,
and you shall see
that a great event
will deprive him of his new beloved.
Go, let nothing hold you back.

DÉJANIRE

Vous m'avez rendu l'espérance ;
Je pars ; déjà mes maux ont moins de violence.
Qu'il est doux en aimant de se pouvoir flatter !

FIN DU TROISIÈME ACTE

ACTE QUATRIÈME SCÈNE PREMIÈRE

ALCIDE

Mon amoureuse inquiétude
Me fait chercher ces bois charmants,
Dont l'agréable solitude
Flatte les peines des amants.

Que ces réduits solitaires et sombres
Convienient bien à l'état de mon cœur !
Que le silence et l'épaisseur des ombres
Sont propres à nourrir ma secrète langueur !

Quel transport me saisit, et qu'est-ce que je sens ?
Ah ! que le bruit des flots qui frappent ce rivage,
Que les oiseaux de ce bocage
Ont de charmes puissants
Pour calmer les ennuis, pour enchanter les sens !
Que de leurs voix la douceur me soulage !
Que j'aime leurs divins accents !
Je vais les écouter sous ce tendre feuillage.

SCÈNE SECONDE

PHILOCTÈTE, seul

Bientôt, dans ce bois écarté ,
Mes yeux verront la beauté que j'adore ;
Nous y pourrons, en liberté,
Parler des feux qu'Alcide ignore ;

Grâce au secours dont l'Amour m'a flatté,

DEIANIRA

U heeft mij weer hoop gegeven;
Ik ga; mijn smarten zijn al minder heftig.
Hoe aangenaam is het
jezelf in de liefde een plezier te doen!

EINDE VAN HET DERDE BEDRIJF

VIERDE BEDRIJF EERSTE SCÈNE

ALKEIDES

De onrust van mijn liefdesgevoelens
Voert mij naar deze lieflijke bossen ,
hun aangename eenzaamheid
verzacht de liefdeszorgen.

Hoe passend zijn deze eenzame en donkere
rustoorden voor mijn hartsgemoed.
De stilte en de diepe lommer zijn zeer goed
in staat om mijn stille verlangen te voeden!

Wat voor vreugde overvalt mij en wat voel ik?
Ach, het geluid van de golven tegen deze oever
en de vogels van dit woud hebben
zulke sterke bekoringen
om hartzeer te sussen, om zintuigen te verrukken!
De lieflijkheid van hun geluiden brengt mij zoveel
verlichting! Wat houd ik van hun goddelijke klanken!
Ik ga ze beluisteren onder dit jonge gebladerte.

TWEDE SCÈNE

PHILOCTETES, alleen

In dit afgelegen bos zullen mijn ogen
weldra de schoonheid zien die ik aanbid.
Wij kunnen daar, vrijuit, praten over
de gevoelens van liefde,
waarvan Alkeides niet op de hoogte is
Dankzij de hulp waarmee Amor mij verblijd heeft,

DEIANIRA

You have given me hope once more;
I shall go; my sorrows are already less severe.
How sweet it is
to indulge oneself in love!

END OF THE THIRD ACT

ALCIDES

The unrest of my loving heart
leads me to these lovely woods;
their pleasant solitude
soothes the cares of love.

How fitting these lonely and shadowy
retreats are for the feelings of my heart.
The silence and the deep shade are well suited
to nourish my secret longing!

What joy comes over me, and what do I feel?
Ah! The sound of the waves upon this shore
and the birds of this forest
possess such powerful charms
to soothe heartache, to delight the senses!
The sweetness of their sounds brings me such relief!
How I love their divine harmonies!
I shall go and listen to them beneath this young foliage.

PHILOCTETES, alone

In this secluded wood my eyes
will soon behold the beauty I adore.
Here, we may speak freely
of those feelings of love
of which Alcides knows nothing.
Thanks to the help with which Cupid has blessed me,

Nous devons espérer encore.

Cher objet que j'attends, ne paraîtrez-vous pas ?
Si vous m'aimez, hâtez vos pas ;
Je cède à mon impatience,
Je ne me connais plus dans le trouble où je suis,
J'ai besoin de votre présence
Pour résister à mes ennuis .

SCÈNE TROISIÈME

PHILOCTÈTE

Mon aimable Princesse ,
Que j'ai souffert loin de vos yeux !
Jugez quelle était ma tristesse
Par le plaisir que j'ai de vous voir en ces lieux.

IOLE

J'ai senti comme vous les peines de l'absence ;
Elles m'ont coûté des soupirs .
Je vous revois ; l'Amour m'en récompense,
Et je sens vos mêmes plaisirs.

PHILOCTÈTE

Que cet aveu me plaît !

IOLE

Je m'explique sans crainte ;
Un véritable amour cherche à se découvrir.

PHILOCTÈTE

Le nôtre ne peut plus souffrir
Le mystère ni la contrainte.

Jouissons des heureux moments
Qu'un rival injuste nous laisse,
Et renouvelons les serments
D'une inviolable tendresse.

IOLE

Que le ciel m'abandonne au plus cruel tourment,

moeten we nog hoop houden.

Dierbare op wie ik wacht, verschijnt u niet?
Haast u, zo u mij bemint:
Ik word ongeduldig,
ik herken mezelf niet meer in mijn verwarring ,
Ik heb behoefte aan uw aanwezigheid
om mijn kommer te bedwingen.

DERDE SCÈNE

PHILOCTETES

Mijn lieve prinses,
wat heb ik geleden, ver van uw ogen!
U kunt het verdriet dat ik voelde
afmeten aan het genoegen dat ik voel om u hier te zien.

IOLE

Ik heb, gelijk u, het hartenleed gevoeld van de afwezigheid
en dat heeft mij verzuchtingen doen slaken.
Ik zie u weer; Amor beloont mij hiermee
en ik voel dezelfde genoegens.

PHILOCTETES

Hoe aangenaam is die bekentenis voor mij!

IOLE

Ik uit me zonder vrees;
een ware liefde tracht zich te openbaren.

PHILOCTETES

Onze liefde verdraagt niet langer
geheimhouding en terughoudendheid.

Laten we genieten van de gelukkige momenten
die een onrechtvaardige rivaal ons laat
en laten we de eed van een
onverbrekelijke liefde hernieuwen.

IOLE

De hemel mag mij de meest wrede marteling opleggen,

we must still hold on to hope.

My beloved, whom I await, will you not appear?
Hasten, if you love me:
I am growing impatient,
I no longer recognize myself in my confusion;
I need your presence
to calm my anguish.

PHILOCTETES

My dear princess,
how much I have suffered, far from your eyes!
You can measure the sorrow I have felt
by the joy I feel at seeing you here.

IOLE

Like you, I have felt the heartache of absence,
and it has drawn many a sigh from me.
I see you again; Cupid rewards me with this,
and I feel those same joys.

PHILOCTETES

How sweet that confession is to me!

IOLE

I speak without fear;
true love seeks to reveal itself.

PHILOCTETES

Our love can no longer endure
secrecy and restraint.

Let us enjoy the happy moments
that an unjust rival leaves to us,
and let us renew the vow
of an unbreakable love.

IOLE

May heaven inflict upon me the cruelest torment,

Si toute mon envie
N'est de finir ma vie
En vous aimant.

PHILOCTÈTE et IOLE, ensemble
Que le ciel m'abandonne au plus cruel tourment,
Si toute mon envie
N'est de finir ma vie
En vous aimant.

IOLE
Redoublons, s'il se peut, nos ardeurs mutuelles ;
Le pouvoir d'un rival doit-il nous alarmer ?
Il ne peut nous ravir, si nous savons aimer,
La gloire de mourir fidèles.

PHILOCTÈTE
Qu'avec plaisir je sens croître mes feux !
Et que je m'applaudis de vous avoir servie !
Quand il m'en coûterait la vie,
Ne serais-je pas trop heureux ?

IOLE
Si vous êtes content d'une tendresse extrême,
La mienne doit combler nos vœux.
On n'a jamais aimé plus tendrement que j'aime.

PHILOCTÈTE et IOLE, ensemble
Redoublons, s'il se peut, nos ardeurs mutuelles ;
Le pouvoir d'un rival doit-il nous alarmer ?
Il ne peut nous ravir, si nous savons aimer,
La gloire de mourir fidèles.

SCÈNE QUATRIÈME

ALCIDE
Que vois-je ?

IOLE
Vous êtes perdu.

als alles wat ik verlang
is om mijn leven te voltooien
in liefde voor u.

PHILOKTETES en IOLE, samen
De hemel mag mij de meest wrede marteling opleggen,
Als alles wat ik verlang is
om mijn leven te voltooien
in liefde voor u.

IOLE
Laten we, zo mogelijk, onze wederzijdse liefde sterker
maken. Moet de macht van een rivaal ons afschrikken?
Als wij lief weten te hebben, kan hij ons niet
de roem ontnemen om als trouwe geliefden te sterven.

PHILOKTETES
Ik voel, met veel genoegen, mijn liefde groeien!
En ik prijs me gelukkig dat ik u heb gediend.
Als dit mij mijn leven kost,
Zou ik dan niet heel erg gelukkig zijn?

IOLE
Als u genoegen neemt met de grootste liefde,
zal mijn liefde uw wensen vervullen.
Men heeft nooit heviger liefgehad dan ik liefheb.

PHILOKTETES en IOLE, samen
Laten we, zo mogelijk,
onze wederzijdse liefde sterker maken.
Moet de macht van een rivaal ons afschrikken?
Als wij lief weten te hebben, kan hij ons niet
de roem ontnemen om als trouwe geliefden te sterven.

VIERDE SCÈNE

ALKEIDES
Wat zie ik?

IOLE
U bent verloren.

if all I desire
is to complete my life
in love for you.

PHILOCTETES and IOLE, together
May heaven inflict upon me the cruelest torment,
if all I desire
is to complete my life
in love for you.

IOLE
Let us, if we can, strengthen our mutual love.
Should the power of a rival frighten us?
If we know how to love, he cannot
deprive us of the glory of dying as faithful lovers.

PHILOCTETES
I feel, with the greatest joy, my love growing!
And I count myself fortunate to have served you.
If this should cost me my life,
would I not be supremely happy?

IOLE
If you are content with the greatest love,
my love shall fulfill your desires.
No one has ever loved more ardently than I.

PHILOCTETES and IOLE, together
Let us, if we can,
strengthen our mutual love.
Should the power of a rival frighten us?
If we know how to love, he cannot
deprive us of the glory of dying as faithful lovers.

ALCIDES
What do I see?

IOLE
You are lost.

PHILOCTÈTE
Quel malheur !

ALCIDE
J'ai tout entendu.
Tu m'oses donc trahir, sans craindre ma colère ?

PHILOCTÈTE
J'aime, il est vrai, je suis votre rival,
Et je ne veux plus vous le taire :
Je sais que cet aveu me doit être fatal,
Que vous allez punir mon amour téméraire,
Mais je ne crains point le trépas.

ALCIDE
N'en doute point, perfide ! tu mourras.

ÏOLE
Seigneur, que prétendez-vous faire ?

ALCIDE
En vous donnant à moi, désarmez ma colère.
Que dès ce jour votre sort et le mien
Soient unis par l'hyménée.

PHILOCTÈTE et ÏOLE
Quoi, vous voulez ...!

ALCIDE
Je n'écoute plus rien.
Maître de votre destinée,
J'ordonne : allez, obéissez.

PHILOCTÈTE et ÏOLE
Hélas !

SCÈNE CINQUIÈME

ALCIDE
Par cet hymen, pour eux plus redoutable

PHILOKTETES
Wat een tegenslag !

ALKEIDES
Ik heb alles gehoord.
Jij durft mij dus verraden, zonder mijn toorn te vrezen?

PHILOKTETES
Het is waar, ik heb lief, ik ben uw rivaal
en ik wil u dat niet langer verzwijgen:
Ik weet dat deze bekentenis mij fataal zal zijn,
dat u mijn vermetele liefde zult bestraffen,
maar ik vrees de dood niet.

ALKEIDES
Twijfel maar niet, trouweloze! Je zult sterven.

IOLE
Heer, wat bent u van plan?

ALKEIDES
Schenk uzelf aan mij en neem daarmee mijn toorn weg.
Dat nog vandaag uw lot en het mijne
verenigd mogen worden door het huwelijk.

PHILOKTETES en IOLE
Wat? U wilt!

ALKEIDES
Ik hoor niets meer aan.
Als meester over uw bestaan
gebied ik: kom, gehoorzaam.

PHILOKTETES en IOLE
Helaas!

VIJFDE SCÈNE

ALKEIDES
Met dit huwelijk, dat zij vreselijker vinden

PHILOCTETES
What a calamity!

ALCIDES
I have heard everything.
So you dare betray me, without fearing my wrath?

PHILOCTETES
It is true, I love; I am your rival,
and I no longer wish to conceal it from you:
I know this confession will be fatal to me,
that you will punish my audacious love,
but I do not fear death.

ALCIDES
Have no doubt, faithless one! You shall die.

IOLE
My lord, what do you intend to do?

ALCIDES
Give yourself to me and thereby appease my wrath.
Let your fate and mine, even today,
be united through marriage.

PHILOCTETES and IOLE
What? You intend to...!

ALCIDES
I will hear no more.
As master of your existence,
I command you: come, obey.

PHILOCTETES and IOLE
Alas!

ALCIDES
By this marriage, which they find more dreadful

Que tous les traits par ma fureur lancés,
Je punis leur flamme coupable,
Et les soupirs qu'ils ont poussés.
Mais, près de me lier d'une chaîne nouvelle,
Junon, m'est-il permis de m'adresser à vous ?
Mortel, suis-je l'objet d'une haine immortelle ?
Ne pourrai-je à la fin fléchir votre courroux ?

Vous, Lichas, et vous tous, assemblés par mes soins,
De mes exploits compagnons ou témoins,
À la reine des cieux élevez un trophée
Des dépouilles de mes combats.

SCÈNE SIXIÈME

ALCIDE
Puisse par mes respects sa colère étouffée
M'accorder le repos dont je ne jouis pas.

SCÈNE SEPTIÈME

LICHAS
Ô Junon ! recevez l'hommage
Du plus grand des mortels :
Souffrez qu'il pare vos autels
De ces marques de son courage.

LE CHŒUR
Ô Junon ! recevez l'hommage
Du plus grand des mortels :
Souffrez qu'il pare vos autels
De ces marques de son courage .

LICHAS
Alcide n'a que trop senti votre vengeance ;
À d'éternels malheurs faut-il le condamner ?
Plus vous avez de puissance,
Plus vous devez pardonner.

LE CHŒUR
Ô Junon ! recevez l'hommage

dan alle pijlen die mijn toorn afgeschoten heeft,
straf ik hun schuldige liefde
en de verzuchtingen die zij geslaakt hebben.
Maar, mag ik mij, nu ik bijna een nieuwe verbintenis
aanga, tot u richten, Juno?
Ben ik, sterveling, het voorwerp van een eeuwige haat?
Kan ik uw toorn niet eindelijk doen buigen?

U, Lichas en jullie allen, door mij samengebracht,
metgezellen of getuigen van mijn heldendaden,
richt een monument op voor de koningin der goden
met de buit van mijn gevechten.

ZESDE SCÈNE

ALKEIDES
Mogen mijn eerbetuigingen haar gramschap wegnemen
en mij de rust brengen die ik nu niet ken.

ZEVENDE SCÈNE

LICHAS
O Juno! aanvaard het eerbewijs
van de grootste der stervelingen:
Sta toe dat hij uw altaren tooit
met deze bewijzen van zijn moed.

KOOR
O Juno! aanvaard het eerbewijs
van de grootste der stervelingen:
Sta toe dat hij uw altaren tooit
met deze bewijzen van zijn moed.

LICHAS
Alkeides heeft uw wraak al zeer goed gevoeld;
Moet u hem echt veroordelen tot eeuwige tegenspoed?
Hoe meer macht u hebt,
des te meer behoort u vergiffenis te schenken.

KOOR
O Juno! aanvaard het eerbewijs

than all the arrows my wrath has unleashed,
I punish their guilty love
and the sighs they have uttered.
But may I, now that I am about to enter a new union,
turn to you, Juno?
Am I, a mortal, the object of an eternal hatred?
Can I not finally bend your wrath?

You, Lichas, and all of you whom I have gathered here,
companions or witnesses of my exploits,
raise a monument to the Queen of the Gods
with the spoils of my battles.

ALCIDES
May my tributes appease her anger
and bring me the peace I now do not know.

LICHAS
O Juno! Accept the homage
of the greatest of mortals:
Allow him to adorn your altars
with these tokens of his courage.

CHORUS
O Juno! Accept the homage
of the greatest of mortals:
Allow him to adorn your altars
with these tokens of his courage.

LICHAS
Alcides has already felt your vengeance keenly;
Must you truly condemn him to eternal misfortune?
The greater your power,
the more you ought to grant forgiveness.

CHORUS
O Juno! Accept the homage

Du plus grand des mortels :
Souffrez qu'il pare vos autels
De ces marques de son courage.

SCÈNE HUITIÈME

DÉJANIRE
Fuyez loin de ces lieux, fuyez, troupe importune ;
À la reine des cieux quels vœux adressez-vous ?
Sa fureur passe mon courroux,
Et notre querelle est commune.
Loin qu'à mon infidèle époux
Vous la rendiez plus favorable,
Vous irritez encor sa haine inexorable.
Cessez de la prier, tremblez, et fuyez tous.

SCÈNE NEUVIÈME

DÉJANIRE, seule
Ce trophée élevé fait éclater la gloire
Du héros que mes yeux n'ont pu me conserver ;
Mais, dans le même temps , il offre à ma mémoire
Le sacrilège hymen qu'il est près d'achever.

Dieux protecteurs de la foi conjugale,
Laissez-vous triompher ma rivale ?
Dieux justes, Dieux puissants,
je vous invoque tous.

Surtout, c'est en toi que j'espère,
Enfant redoutable à ta mère ,
Et dont tout l'univers craint la force et les coups .

On va porter ce voile
à l'ingrat que j'adore ;
Mais que pourrait, sans toi, tout le sang du centaure,

van de grootste der stervelingen:
Sta toe dat hij uw altaren tooit
met deze bewijzen van zijn moed.

ACHTSTE SCÈNE

DEIANIRA
Ga heen, ver van deze plek,
vlucht weg, hinderlijke schare;
wat voor wensen richt u tot de koningin der goden?
Haar woede valt samen met mijn woede
en onze strijd is dezelfde.
Verre van haar gunstiger te stemmen
jegens mijn ontrouwe echtgenoot,
prikkelen jullie haar onverbiddelijke toorn
alleen maar méér.
Houd op met bidden tot haar, beef en vlucht allemaal.

NEGENDE SCÈNE

DEIANIRA, alleen
Dit monument toont de faam
van de held die mijn ogen
niet voor mij hebben kunnen behouden.
Maar, tegelijkertijd
doet het mij weer denken aan
het schandelijke huwelijk
dat hij weldra tot stand brengt.

Goden die de beschermers zijn van de huwelijkstrouw,
laten jullie mijn rivale overwinnen?
Rechtvaardige goden, machtige goden,
ik roep jullie allemaal aan.

Ik hoop vooral op jou,
kind dat door je moeder gevreesd wordt en wiens kracht
en schoten door de hele wereld worden gevreesd

Men gaat deze doek brengen
naar de ondankbare die ik aanbid;
maar wat zouden het bloed van de centaur

of the greatest of mortals:
Allow him to adorn your altars
with these tokens of his courage.

DEIANIRA
Go away, far from this place,
flee, troublesome crowd;
what prayers are you offering to the Queen of the Gods?
Her anger is one with my anger,
and our cause is the same.
Far from winning her favor
toward my unfaithful husband,
you only provoke her implacable wrath
still further.
Cease your prayers to her; tremble and flee, all of you.

DEIANIRA, alone
This monument displays the fame
of the hero whom my eyes
were unable to keep for me.
But at the same time,
it reminds me once more
of the shameful marriage
he will soon bring about.

Gods who are the protectors of marital fidelity,
will you allow my rival to triumph?
Just gods, mighty gods,
I call upon you all.

But above all, I place my hope in you,
child feared by your mother,
whose power and arrows are feared throughout the world.

This garment will be brought
to the ingrate whom I adore;
but what power would the centaur's blood

Et le pouvoir de Thestylis ?
Quoi qu'elle ait pu me dire,
Amour, je tremble encore,
Et c'est ton secours que j'implore ;
Tu soumets Jupiter :
soumets encor son fils.
Ne prends pas un trait ordinaire
Pour dompter ce superbe cœur :
Choisis celui dont tu blesses son père
Quand tu veux être son vainqueur.

FIN DU QUATRIÈME ACTE

ACTE CINQUIÈME SCÈNE PREMIÈRE

DÉJANIRE
C'est sur ce mont sacré que l'infidèle Alcide
Veut couronner sa tendresse perfide,
Et célébrer les nœuds d'un hymen criminel.
De tous côtés le peuple accourt à cette fête,
Les prêtres ont dressé l'autel,
Le bûcher va brûler, et la victime est prête :
Mon espoir serait-il déçu ?
Du voile de Nessus
quel effet dois-je attendre ?

Par les mains
de Lichas mon époux l'a reçu .

Le porte-t-il en vain ?
Et ne puis-je prétendre
Qu'il produira bientôt le juste changement
Qui peut seul terminer ma honte
et mon tourment ?

SCÈNE SECONDE

LE CHŒUR
Hymen, favorise nos vœux !
Qu'Alcide, sous tes lois,

en de kennis van Thestylis vermogen, zonder jou?
Wat zij mij ook heeft gezegd,
Amor, ik beef opnieuw,
en het is jouw hulp die ik inroep;
Jij bent meester over Jupiter;
onderwerp ook diens zoon.
Neem geen gewone pijl
om dat trotse hart te bedwingen:
Kies de pijl waarmee jij zijn vader verwondt
als jij zijn overwinnaar wilt zijn.

EINDE VAN HET VIERDE BEDRIJF

VIJFDE BEDRIJF EERSTE SCÈNE

DEIANIRA
Op deze heilige berg wil de ontrouwe Alkeides
zijn verraderlijke liefde bekronen
en de banden van een misdadig huwelijk vieren.
Van alle kanten komt het volk op dit feest af,
de priesters hebben het altaar gereed gemaakt,
het offervuur gaat branden en het offerdier is gereed:
Zal mijn hoop teleurgesteld worden?
Welke uitwerking moet ik verwachten
van de doek van Nessus?

Mijn echtgenoot heeft hem ontvangen
uit handen van Lichas.

Draagt hij die doek vergeefs?
En mag ik verwachten dat die weldra
de juiste verandering teweegbrengt,
de enige die een einde kan maken
aan mijn schande en lijden?

TWEEDE SCÈNE

KOOR
Hymen, willig onze wensen in!
Moge Alkeides, onder jouw wetten,

and Thestylis's knowledge possess without you?
Whatever she may have told me,
Cupid, I tremble once more,
and it is your aid that I invoke;
you are master of Jupiter;
subject his son as well.
Do not take an ordinary arrow
to subdue that proud heart:
Choose the arrow with which you wounded his father
if you wish to be his conqueror.

END OF THE FOURTH ACT

DEIANIRA
Upon this sacred mountain the faithless Alcides
will crown his treacherous love
and celebrate the bonds of a criminal marriage.
From every side the people gather for this feast,
the priests have prepared the altar,
the sacrificial fire is burning and the victim is ready:
Shall my hopes be disappointed?
What effect may I expect
from the robe of Nessus?

My husband has received it
from the hands of Lichas.

Does he wear that robe in vain?
May I hope that it will soon
bring about the change I seek,
the only change that can put an end
to my shame and my suffering?

CHORUS
Hymen, grant our wishes!
May Alcides, under your laws,

soit à jamais heureux !

DÉJANIRE

Dieux ! qu'est-ce que je viens d'entendre ?

UN PRÊTRE

Hymen, favorise nos vœux !

DÉJANIRE

Mon infidèle en ces lieux va se rendre.

LE PRÊTRE

Qu'Alcide, sous tes lois,
soit à jamais heureux !

DÉJANIRE

Son infidélité ne trouve plus d'obstacle.
Évitons ce cruel spectacle.

SCÈNE TROISIÈME

LE CHŒUR

Hymen, favorise nos vœux !
Qu'Alcide, sous tes lois,
soit à jamais heureux !

LE PRÊTRE

Tu peux seul terminer
les maux dont il soupire :
Que tes faveurs préviennent ses désirs !
Qu'il ne trouve sous ton empire
Que de beaux jours, et des plaisirs !

LE CHŒUR

Hymen, favorise nos vœux !
Qu'Alcide, sous tes lois,
soit à jamais heureux !

SCÈNE QUATRIÈME

PHILOCTÈTE

voor altijd gelukkig zijn!

DEIANIRA

Goden, wat hoorde ik daarjuist?

EEN PRIESTER

Hymen, willig onze wensen in!

DEIANIRA

Mijn trouweloze komt naar deze plek.

DE PRIESTER

Moge Alkeides, onder jouw wetten,
voor altijd gelukkig zijn!

DEIANIRA

Zijn ontrouw wordt door niets meer tegengehouden.
Laat ik dit wrede schouwspel vermijden.

DERDE SCÈNE

KOOR

Hymen, willig onze wensen in!
Moge Alkeides, onder jouw wetten,
voor altijd gelukkig zijn!

DE PRIESTER

Alleen jij kunt een einde maken
aan de kwaal die hem doet zuchten.
Laat jouw gunsten tegemoetkomen aan zijn verlangens!
Dat hij onder jouw heerschappij niets dan
aangename dagen en genoegens moge vinden.

KOOR

Hymen, willig onze wensen in!
Moge Alkeides, onder jouw wetten,
voor altijd gelukkig zijn!

VIERDE SCÈNE

PHILOKTETES

be forever happy!

DEIANIRA

Gods, what did I just hear?

A PRIEST

Hymen, grant our wishes!

DEIANIRA

My faithless husband is coming to this place.

THE PRIEST

May Alcides, under your laws,
be forever happy!

DEIANIRA

Nothing can any longer restrain his infidelity.
Let me avoid this cruel spectacle.

CHORUS

Hymen, grant our wishes!
May Alcides, under your laws,
be forever happy!

THE PRIEST

Only you can put an end to the affliction
that makes him sigh.
Let your favors answer his desires!
May he find under your rule nothing but
pleasant days and pleasures.

CHORUS

Hymen, grant our wishes!
May Alcides, under your laws,
be forever happy!

PHILOCTETES

Finissez tous ces chants que l'allégresse inspire,
Déplorez avec moi le plus grand des malheurs !

DÉJANIRE
Prince, que voulez-vous me dire ?

LE CHŒUR
Quel est le sujet de vos pleurs ?

PHILOCTÈTE
Alcide va périr, accablé de douleurs.

DÉJANIRE
Dieux !

PHILOCTÈTE
Ce héros gémit d'un feu qui le consume ;
Son sang empoisonné dans ses veines s'allume ;
Le voile de Nessus,
détestable ornement,
Attaché sur son corps
a produit son tourment.

DÉJANIRE et LE CHŒUR
Hélas !
PHILOCTÈTE
Pour moi, bien que son injustice
Me ravît ce que j'aime
et préparât ma mort,
Je ne puis refuser des larmes à son sort,
Et je frémis de son supplice.
Fuyez sa colère et ses yeux.
Il me suit , il vient en ces lieux.
Déjà, par un effort de sa main meurtrière,
Lichas a perdu la lumière,
Et, lancé contre des rochers,
Tout son corps, réduit en poussière,
Au gré des vents a volé dans les airs.
Un pareil destin vous menace...]

DÉJANIRE

Staak allemaal die gezangen waartoe vrolijkheid aanzet,
betreur samen met mij het grootste onheil!

DEIANIRE
Prins, wat wilt u mij zeggen?

KOOR
Wat is de reden van uw tranen?

PHILOKTETES
Alkeides zal omkomen, overweldigd door pijnen.

DEIANIRA
Goden!

PHILOKTETES
Die held kermt vanwege een vuur dat hem verteert;
Zijn vergiftigde bloed ontbrandt in zijn aderen;
De doek van Nessus,
dat afschuwelijke kledingstuk,
heeft, vastgemaakt op zijn lichaam,
zijn leed veroorzaakt.

DEIANIRA en KOOR
Helaas!
PHILOKTETES
Wat mij betreft, hoewel zijn onrechtvaardigheid
mij ontnam wat ik bemin
en mijn dood voorbereidde,
kan ik mijn tranen niet onthouden aan zijn lot
en huiver ik bij zijn pijnlijke straf.
Ontvlucht zijn ogen en zijn woede,
hij volgt me, hij komt hierheen.
Door toedoen zijn dodelijke hand
Heeft Lichas reeds het leven verloren,
en van diens hele lichaam, dat tegen rotsen
gesmeten is, resteert niets dan stof
dat in de lucht is meegevoerd op de winden.
Een dergelijk lot dreigt ook voor u.

DEIANIRA

Cease all those songs inspired by joy,
and mourn with me the greatest calamity!

DEIANIRA
Prince, what do you wish to tell me?

CHORUS
What is the cause of your tears?

PHILOCTETES
Alcides will perish, overwhelmed by suffering.

DEIANIRA
Gods!

PHILOCTETES
That hero groans beneath a consuming fire;
His poisoned blood is burning in his veins;
The robe of Nessus,
that dreadful garment,
fastened upon his body,
has caused his agony.

DEIANIRA and CHORUS
Alas!
PHILOCTETES
As for me, although his injustice
deprived me of the one I love
and prepared my death,
I cannot withhold my tears from his fate,
and I shudder at his painful punishment.
Flee from his sight and his fury;
he is following me, he is coming here.
By his deadly hand,
Lichas has already lost his life,
and of his entire body, hurled against the rocks,
nothing remains but dust
carried away upon the winds.
Such a fate also threatens you.

DEIANIRA

Je l'attendrai comme une grâce.
Après ce que j'ai fait,
je ne puis trop souffrir,
Et je ne cherche qu'à mourir.
Quoi ! je fais les malheurs d'un héros que j'adore,
De leur seul défenseur je prive les vertus,
Je ranime l'espoir des tyrans abattus,
Misérable ! et je vis encore ?

[Pour voir, par mon secours,
ses desseins accomplis ,
La barbare Junon a séduit Thestylis,
Et dicté la fausse promesse
Qui semblait flatter ma tendresse.
Est-ce ainsi que les dieux abusent les mortels ?
Impitoyable Déesse,
Que ne m'est-il permis
de briser tes autels !
Je fais tous les malheurs d'un héros
que j'adore, Misérable, et je vis encore !]

Mourons, c'est le juste parti
Qu'en l'état où je suis, j'ai résolu de suivre.
Rompons de mon hymen le nœud mal assorti,
Et puisse mon époux, du tombeau garanti,
Dans un parfait bonheur régner et me survivre !

LE CHŒUR
D'Alcide furieux évitez les approches.

PHILOCTÈTE
Je l'entends.

DÉJANIRE
Je ne crains que ses mortels reproches.
Avant que de le voir, livrons-nous au trépas.
Sans fer et sans poison, j'en trouverai la route ;
Mon désespoir ne me trompera pas.

[Monarque des Enfers, que le crime redoute ,
Vous, ministres de ses arrêts,

Ik wacht op dit lot als ware het een begunstiging.
Na wat ik heb gedaan,
kan geen lijden voldoende zijn
en zoek ik slechts de dood.
Wat! Ik maak de rampen van een held die ik aanbid,
Ik ontnem de deugden hun enige verdediger,
Ik wakker de hoop aan van uitgeschakelde tirannen,
Rampzalige! En ik leef nog?

Om te zien hoe, met mijn hulp,
haar plannen volbracht zijn,
heeft de wrede Juno Thestylis misleid,
en de valse belofte in de mond gegeven
die mijn liefde leek te behagen.
Maken de goden zó misbruik van stervelingen?
Meedogenloze godin,
waarom is het mij niet vergund
jouw altaren stuk te slaan!
Ik maak alle rampen van een held die ik,
rampzalige, aanbid, en ik leef nog!

Ik wil sterven, dat is de juiste weg
die ik, in mijn situatie, besloten heb te volgen.
Ik zal de knellende band van mijn huwelijk verbreken
en moge mijn echtgenoot, zeker van mijn graf,
heersen in volmaakt geluk en mij overleven.

KOOR
Mijdt de nadering van een woedende Alkeides.

PHILOKTETES
Ik hoor hem.

DEIANIRA
Ik vrees alleen de grote verwijten van deze sterveling.
Ik zal me overgeven aan de dood, eer ik hem zie.
Zonder wapen en zonder gif zal ik de weg daartoe vinden;
mijn wanhoop zal me niet misleiden.

Monarch van de onderwereld,
gevreest door euvel daden,

I await that fate as though it were a blessing.
After what I have done,
no suffering can be enough,
and I seek only death.
What! I bring about the ruin of a hero whom I adore,
I deprive virtue of its only defender,
I awaken the hopes of defeated tyrants,
Wretched woman! And I still live?

To see her plans fulfilled
through my aid,
cruel Juno deceived Thestylis,
and placed upon her lips the false promise
that seemed to serve my love.
Do the gods thus abuse mortals?
Merciless goddess,
why am I not permitted
to shatter your altars!
I bring about the ruin of a hero whom I,
wretched woman, adore, and I still live!

I wish to die; that is the proper path
that I have resolved to follow in my situation.
I shall break the oppressive bond of my marriage,
and may my husband, assured of my grave,
reign in perfect happiness and outlive me.

CHORUS
Avoid the approach of an enraged Alcides.

PHILOCTETES
I hear him.

DEIANIRA
I fear only the great reproaches of this mortal.
I shall surrender myself to death before I see him.
Without weapon or poison, I shall find the means;
my despair will not lead me astray.

Monarch of the underworld,
feared by evildoers,

Redoublez vos fureurs
pour me rendre justice,
Et d'un commun accord, choisissez un supplice
Dont la rigueur réponde à mes forfaits.
Ces rochers à propos m'offrent un précipice
Qui me dérobe au jour,
et comble mes souhaits.]

SCÈNE CINQUIÈME

PHILOCTÈTE
Elle meurt.

LE CHŒUR
Son trépas prouve son innocence.

PHILOCTÈTE
Quel destin ! Mais je vois Alcide qui s'avance.

SCÈNE SIXIÈME ET DERNIÈRE

ALCIDE
Ne pourrai-je trouver de remède à ma peine ?
Maître des dieux, méconnaissais-tu ton fils ?
Qui peut te rendre insensible à mes cris ?
Songe à me secourir,
ou ma constance est vaine.

Voile fatal , poison dont je suis dévoré,
Brûlerez-vous sans cesse un cœur désespéré ?
Laissez-moi respirer... Tout est sourd à mes plaintes.
Hélas ! tout me trahit dans ces cruels moments ,
Et mes tourments,
Bien loin de s'affaiblir,
redoublent leurs atteintes.

Je n'en puis plus ; ma force m'abandonne.
Que vois-je ? Ô ciel !
Quels sont ces monstres furieux ?
Osent-ils paraître à mes yeux ?
Quoi donc, leur présence m'étonne ?

U, dienaren van zijn uitspraken,
verhevig uw toorn om mij te berechten
en kies, eensgezind, een doodstraf
waarvan de strengheid past bij mijn misdrijven.
Deze rotsen hier bieden mij een geschikte afgrond
die mij wegneemt uit het leven
en mijn wensen vervult.

VIJFDE SCÈNE

PHILOCTETES
Ze sterft.

KOOR
Haar dood bewijst haar onschuld.

PHILOCTETES
Wat een lot! Maar ik zie Alkeides naderen.

ZESDE EN LAATSTE SCÈNE

ALKEIDES
Kan ik geen verlossing vinden van mijn kastijding?
Heer der goden, miskent u uw zoon?
Wie kan jou ongevoelig maken voor mijn kreten?
Overweeg mij bij te staan,
anders is mijn bestendigheid vergeefs.

Fatale doek, vergif dat mij verteert,
zal je een wanhopig hart eindeloos laten branden?
Laat me ademen... Alles is doof voor mijn gekerm.
Helaas! Alles verzaakt mij
op deze wrede ogenblikken
En mijn kwellingen worden niet zwakker
maar versterken hun aanvallen.

Ik kan niet meer; mijn kracht laat me in de steek.
Wat zie ik? O hemel!
Wat zijn deze boze monsters?
Durven die voor mij ogen verschijnen?
Wat, verbaast hun aanwezigheid mij?

you, ministers of his decrees,
increase your wrath to judge me,
and together choose a death sentence
whose severity is fitting for my crimes.
These rocks offer me a fitting abyss
that will remove me from life
and fulfill my wishes.

PHILOCTETES
She is dying.

CHORUS
Her death proves her innocence.

PHILOCTETES
What a fate! But I see Alcides approaching.

ALCIDES
Can I find no release from my punishment?
Lord of the gods, do you deny your son?
Who can render you deaf to my cries?
Consider coming to my aid,
lest my endurance be in vain.

Fatal robe, poison that consumes me,
will you make a desperate heart burn without end?
Let me breathe... All is deaf to my lamentations.
Alas! Everything abandons me
in these cruel moments,
and my torments do not grow weaker,
but redouble their attacks.

I can bear no more; my strength is failing me.
What do I see? O heavens!
What are these evil monsters?
Do they dare appear before my eyes?
What—does their presence astonish me?

Purgeons-en l'univers... Ah ! Dieux !

Mes maux de ma raison me ravissent l'empire .
Je ne me connais plus ; je pleure, je soupire.
Concevez, s'il se peut, quelles sont mes douleurs ,
Qui troublent mes esprits, et m'arrachent des pleurs.

IOLE
Hélas ! que son sort m'épouvante !

PHILOCTÈTE
Junon, n'êtes-vous point contente ?

ALCIDE
Ô mort ! je t'implore en ce jour ,
Ce n'est plus qu'après toi que mon âme soupire ;
J'ai triomphé jadis de ton puissant empire,
Et tu triomphes à ton tour.

Mais, avant mon trépas, punissons Déjanire :
Elle seule a plus fait que tous mes ennemis.

PHILOCTÈTE
Elle s'est punie elle-même
D'un crime que Nessus et le sort ont commis.

ALCIDE
Nessus ? Ô ciel !
Je touche à mon bonheur suprême,
Et voici le grand jour
que les dieux m'ont promis.
Je ne crains plus ma peine extrême ;
Mon destin désormais à moi seul est remis.
Il est temps de quitter ma dépouille mortelle,
Mes travaux sont passés, et l'Olympe m'appelle.

Tendres amants que j'avais séparés,
Qu'un hymen charmant vous unisse,
Pardonnez à mon injustice
Les maux où je vous ai livrés.

Laten we de wereld hiervan ontdoen... Ah! Goden!

Mijn lijden ontnemt mij de beheersing van mijn geest,
Ik ken mijzelf niet meer; ik ween, ik verzucht.
Bedenk, indien mogelijk, wat de kwellingen zijn,
die mijn geest verwarren en mij tranen ontlokken.

IOLE
Helaas! Zijn lot ontstelt mij!

PHILOKTETES
Juno, bent u niet tevreden?

ALKEIDES
O dood! Ik smee om jou, vandaag,
Mijn hart verlangt alleen nog naar jou;
Eertijds triomfeerde ik over jouw machtige rijk,
Nu is het jouw beurt om te zegevieren.

Maar vóór mijn dood moet Deianira gestraft worden;
Zij alleen heeft meer gedaan dan al mijn vijanden.

PHILOKTETES
Zij heeft zichzelf gestraft
voor een misdaad die Nessus en het lot hebben begaan.

ALKEIDES
Nessus? O hemel!
Ik geraak bij mijn opperste geluk,
en dit is de grote dag
die de goden mij beloofd hebben.
Ik vrees mijn laatste straf niet langer;
Mijn lot is vanaf nu alleen mij bekend.
Het is tijd mijn stoffelijk omhulsel af te leggen,
Mijn werken zijn voorbij en de Olympus roept me.

Lieve geliefden, die ik gescheiden had,
moge een prachtig huwelijk jullie verenigen
Schenk vergiffenis aan mijn onrecht
voor alle kwaad dat ik jullie heb gedaan.

Let us rid the world of them... Ah! Gods!

My suffering robs me of control over my mind.
I no longer know myself; I weep, I sigh.
Consider, if you can, what torments
confound my mind and draw tears from my eyes.

IOLE
Alas! His fate overwhelms me!

PHILOCTETES
Juno, are you not satisfied?

ALCIDES
O Death! I implore you, today,
My heart longs for you alone;
Once I triumphed over your mighty realm,
Now it is your turn to triumph.

But before my death, Deianira must be punished;
She alone has done me more harm than all my enemies.

PHILOCTETES
She has punished herself
for a crime committed by Nessus and by fate.

ALCIDES
Nessus? O heavens!
I have reached the height of happiness,
and this is the great day
the gods promised me.
I no longer fear my final punishment;
My fate is now known to me alone.
It is time to cast off my mortal shell,
My labors are ended and Olympus calls me.

Dear lovers, whom I had separated,
may a splendid marriage unite you.
Forgive me for the wrong I have done,
for all the harm I have caused you.

Brisez le dernier nœud qui m'attache à la terre,
Feux sacrés, détruisez ce que j'ai de mortel ;
Toi, pour marquer
ce jour à jamais solennel,
Jupiter, sur ce mont fais gronder ton tonnerre.

FIN DU CINQUIÈME ET DERNIER ACTE

Verbreek de laatste band die mij aan de aarde bindt,
Heilige vuren, vernietig wat sterfelijk is aan mij;
En jij, laat je donder grommen
op deze berg, Jupiter,
om deze voor altijd plechtige dag te markeren

EINDE VAN HET VIJFDE EN LAATSTE BEDRIJF.

Vertaling: Marianne Lambregts

Break the final bond that binds me to earth,
Sacred fires, destroy what is mortal in me;
And you, Jupiter, let your thunder
roar upon this mountain,
to mark this day, forever solemn.

END OF THE FIFTH AND FINAL ACT